

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

T H E O R I A
PHILOSOPHIÆ
HERMETICÆ,

SEPTEM TRACTATIBVS,

Quorum primus est;

- I. VERVS HERMES.**
- II. PORTA HERMETICÆ SAPIENTIÆ.**
- III. SILENTIVM HERMETICVM.**
- IV. AXIOMATA HERMETICA.**
- V. DE GENERATIONE RERVM NATVRALIVM.**
- VI. DE REGENERATIONE RERVM NATV-
RALIVM, &**
- VII. DE RENOVATIONE.**

Explicata ab

HENRICO NOLLIO MEDICINÆ

**IN ILLVSTRI ILLVSTRIVM COMI-
tum Bentheimicorum Gymnasio, quod est
Steinfurtti, Professore ordinario.**

Ambros. de Off.

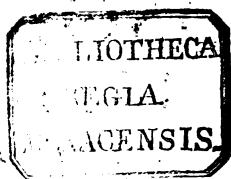
Non est gloriosa victoria, nisi vbi fuerint laboriosa certamina,

H A N O V I Æ,

Apud PETRVM. ANTONIVM,

Anno M. DC. XVII.

AD OMNES VEROS ET SINCEROS MEDICOS ET

PHILOSOPHOS

EPISTOLA.

NOVO & inusitato Exemplo,
Illustres Medici, Nobilesque
Philosophi, vos iam alloquor,
idque consulto conscientiae meae stimulo
adductus facio. Multoties à meo hoc pro-
posito retractus fui: sed cum me non mi-
hi, sed meis in Adamo fratribus natum
esse intelligam, non possum non erumpere,
atque cogitatorum meorum monumentum
edere publicum. Deus faxit, ut nihil à me
scribatur, nec doceatur, nisi quod in ho-
norem Dei, & in utilitatem proximi ce-
dat, Amen.

Scitis Medici & Philosophi doctissi-
mi, philosophiam & medicinam in vul-
gus notam multis modis esse imperfectam,
atque id, quod in utraque facultate pro-
datur, sophismatis & tricis sophistarum

vbique conspurcari, naturæque cognitionem principiis humano ingenio fictis, nihilque naturæ sapientibus obscurari, adeo ut hodie sapientia & doctrinæ apex ex vulgi opinione in meris contentionibus & ingenii ostentatione consistat, pluresque inueniantur, qui nihil nisi vere doctorum scripta allatrare, suumque cerebrum inanibus & futilibus cogitationibus opplere sciant, & pro more habeant.

Scitis quoque, sapientissimi medici, medicinam, sôphiamque de die in diem in contemptum abire, ita ut multis consultum videatur medicorum ope plane non uti, atque vbique vilia argenti aucupia sapientis medicinæ studio præferantur, cû tamen nullum studium humano generi sit conuenientius & fructuosius, quam vnicum illud medicæ sapientiæ. Tandem & non ignoratis, variorum librorum de sapientia & medicina editorum euulgatione nihil hætenus fere effectum esse, neutramque facultatem præ cæteris sophisti-

cis artibus emergere potuisse. Quæ cum ita sint, aliquoties cœpi cogitare, nūc vera sapientia antiquis philosophis nota, veraque medicina priscis patribus probe perspecta pristino suo nitori & splendori restitui possit, ita ut quamvis nulli de dictis facultatibus libri in lucem emittantur, tamen cuique, quem Deus salutaribus medicine & sapientie studiis destinare & præficere velit, utriusque facultatis vis innotescat, tota Europa absque ullo impedimento sapientie vnius nobili fructu fruatur, atque non sit, qui non exinde singularia beneficia reportare queat.

Quæ cum animo meo sæpius pensitarem, tandem in hanc deveni sententiam, philosophiam & medicinam vulgarem facile posse emendari, atque ad summam redire dignitatem, si modo sequentes obseruentur propositiones, & omne sapientie studium ad illas instituat.

P R O P O S I T I O N E S H A E S V N T.

I.

*nō d quoli-
ligno fit
rcturum.*

Ad veræ sapientiæ, veræque medicinæ studium nemo admittitor, nisi sit vere pius & ingeniosus.

II.

Emendationis opus non est vnius hominis.

III.

Ergo solide docti viri, qui Deum sincere colant, inter se habento commercium, atque sine vlla inuidia sibi mutuo, quicquid è natura eruerint, communicanto.

IV.

Quotannis ad certum locum conueniunto, axiomata inuenta conferunto, atque id, quod de nouo intra anni spacium in re medica & philosophica explorauerunt, in medium proferunto, vt ad naturæ axiomata discutiatur.

V.

Nihil cogitanto, nihil faciunto,
nisi

nisi quod in Dei honorem, & proximi salutem cedat.

V I.

Taciturnitatem & Deo & sibi vouento perpetuam.

V I I.

Naturam eiusque veritatem pluris aestimanto, quam omnes libros Galeni, Aristotelis, &c.

V I I I.

Mundi delicias fugiunto, vt superbiam, auaritiam, ambitionem, ebrietatem, & voracitatem.

I X.

Nullus osor Hermeticæ sapientiæ dignus habetor commercio & ordine verorum medicorum & philosophorum.

X.

Non nisi diu probatus admittitor.

X I.

Omnis parasitus excluditor.

Quide nouo ad ordinem medicorum & philosophorum accedunt, traditione tantum, non scriptura myſteriorum naturæ reddūtor particeps: ac proinde eo Sacramento adiguntor, ne quid arcani calamo excipiant, nec aliis, quamuis dignis, in calamum dicent.

Hæ ſunt meæ propoſitiones: Si qui è vobis illuſtres Medici & Philoſophi, fuerint: quibus illæ probentur, mihi vel præſentes, vel abſentes per literas id ſignificabunt, atque num idem, quod ego, iam dudū meditati fuerint, explicabunt. Ego ſane ita affectus ſum, vt aliis, qui perfectiorem rerum ſcientiam poſſident, cedere, iſque palmam deferre paratus ſim.

Quod vero Philoſophiam hanc meam Hermeticam in lucē iam emittam, non alia fit de cauſa, niſi vt inde veri Hermetici, vbicunq; locorum fuerint, meum ſaltem conatum, infinitosque labores, quos

in lectione & meditatione scriptorum sophicorum exantlavi, videant, & quantum adhuc à summo naturæ miraculo absum, iudicent. Perspicue scripsi, sed intelligenti, indignus, sat scio, nihil ex meis Hermeticæ sapientiæ tractatibus percipiet. Nimium subtilis in naturæ lumine qui haberi vult, cæcus est. Simplex sagacitas tantum requiritur. Et hoc vnicum notabitis, tandiu id, quod est in hisce meis libellis præcipuum, latere, vsq; dum ex experientia constiterit, duo corpora ad vnam animam atque vnum organum stare nequire. Multa potuisssem clarius scribere; sed non debui. Sat erit, si exinde vel cum vno vero Philosopho colloquendi occasio dabitur. Quicquid profertur, ex naturæ lumine & ipso ore sophorum, per libros loquentium profertur, praxis & manuum opera si quando aliud suasura & me doctura est, illud quoque, clarissimi medici, à me habebitis, & si quid huic meæ sophiæ defuerit, alio tem-

pore ex ore meo, Deo volente, abunde percipietis. Valete, & modestum date responsum. Scribebam Zigenhainia in aedibus parentis 7. Ianuarii Anno 1616.

Vestri studiosissimus

Henricus Nollius.

VERÆ MEDICINÆ TY-

RONIBVS S. P. P.

Quanta sollicitudine in medicina cursu absolviendo sim circumfusus, dubio procul ex mea antecedente Epistola, Lectissimi vera & bene fundata Medicina Studiosi, percepistis. Et vobis, & mihi bene velim. Vobis: ut aliquid certi teneatis, quo tanquā immoto fundamento tandem praxin ἐν ὅῳ aggressuri nitamini. Mihi: ut id, quod cæpi iter, sine maleuolorum & superborum quorundam impedimento perficere queam. Mens mea mihi prasagit, non defuturos Momos & Sophistas, qui ubi & meam hanc philosophiam, & alia mea opuscula in discentiū utilitatem euulgata, & adhuc euulganda viderint, & tantum quasi per transennam inspexerint, me pro suo more dentibus caninis sint petituri, nihil non reprehensuri, meam famam calumniis & inanibus fabulis dilaceraturi, ut ubique

bique mearum Musarum promotionem, si qua via id modo poterunt, impediant. Recenti enim adhuc memoria teneo, quid nugarum & iniuriarum olim in me nonnulli effuderint! Quid quoque hoc ipso tempore nasutuli quidam in me machinati fuerint! Ut ut hæc sint, me & omnia mea Deo, (cuius omnia sunt, quæ ab ipso sunt) cõmendans, non possum intermittere, quin in proposito meo strenue pergam, atq; Remp. literariam pro virili amplificem; Rum-pantur ut ita Cædros. Ad hoc meum institutum peragendũ Deus, qui novit hominũ corda, mihi obtulit amplissimum campum, dum me nihil eiusmodi cogitantem per Illustres & Generosos Comites Benethemicos, Dominos meos clementissimos ad professionem verae medicinae in illustre Arnoldinum, quod est Steinfurti, vocavit, atque medicina Tyronibus informandis præfecit.

Cui meo officio, ut satisfaciam, integrum Medicina vera systema ξὺν Θεῷ sum prælecturus, illud præceptis & canonibus adornaturus, scholiis brevissimis illustraturus, atque omne moturus saxum, ut fundamentum solida medicina apud studiosos iaciatur. Præterea singulis mensibus publicam disputationem de re medica sum habiturus; priuatim vero Alchymiam Philosophicam dictaturus, praxin eius pro virili ad

li ad oculum dignis discipulis, officina confecta,
demonstraturus, atque sub initium Collegium
natura liberum. Deinceps scholam natura peri-
pateticam. Tertio hisce ἔν τῷ ἀπολυτῷ exer-
citiis, Academiam natura Paracelsicam, & tan-
dem sub finem Collegium Collatorium apertu-
rus, omniaque ad medicina scopum directurus.
Si qui ergo mea institutione delectantur, eos hu-
maniter inuito, rogoque, ut ne humilitate per-
sona mea citius offendantur, quam ex mea in-
formatione aliquid progressus fecerint. Qui
diligentes, fideles, atque ut decet, probati fue-
rint, sibi dubio procul aditum ad secretiora
sophia penetralia parabunt. Valete Do-
ctissimi studiosi, & me bene de vo-
bis mereri cupientem
amate.

Henricus Nollus.

PHILO.

PHILOSOPHIÆ HERMETICÆ

Tractatus primus, qui est
VERVS HERMES.

Autore

HENRICO NOLLIO.

P R Æ F A T I O.

NEmo non hoc seculo, qui vel simplicem aquam, vel oleum è corpore extrahere nouit, non tantum haberi, sed etiam audire, Hermeticus desiderat. Et Medici hodierni, qui Chymix beneficio remedium aliquod concinnare didicerunt, ab Hermete nomen mutuuntur; idque eo fine, vt veris philosophis verisque medicis à vulgo annumerentur. Manifestum enim est, & vel vulgo notum, quod Hermes philosophorū pater appelletur, veramque sophiam, Deo inspirante, obtinuerit, atque ex ea summam totius mundi gloriam, vniuersam omnium rerum imperfectionem quandā habentium medicinam sibi comparauerit. Quis ergo non ex animo optet esse Hermetis verus & genui-

genuinus filius, atque eiusdem sapientiæ particeps, verum enim vero quemadmodum Consulis nomine non dignatur, qui nunquam consulatu functus est: ita quoque nunquam nomē sapientis Hermetis sibi sumat, qui sapientiæ Hermeticæ nemicā possidet. Id quod ex animo pensitās hodiernorū sophistarū arrogantiam, quā similes viris antiquis, veræ sapientiæ cultoribus videri quā esse malunt, agnosco: Vnde in sincerioris philosophiæ gratiam, atque in sophisticæ ambitionis refutationem hunc compendiosum tractatum conscribere, atq; verum Hermetem inscribere volui, ut candidus lector veros Hermeticos à pseudo-Hermeticis & sophistis discernere sciat. Tempus enim est præsens, quo philosophia in vulgus nota atque cum sophistica summum commercium habens repudietur, veraque sapientia, quæ ab antiquis Sophis exculta, & ad nos propagata est, è tenebris ad lucem reducatur, atque sophisticæ altercationes ad autorem suum, Cimmeriasque tenebras redeant, ne in posterum sumptus & horæ in sophisticis scriptis inutiliter infumantur. Ut vero hic tractatus certa & perspicua tractetur methodo, docebo;

I. Quis

- I. Quis HERMES philosophorum pater fuerit?
 II. Quam doctrinam HERMES docuerit?
 III. Quomodo propagata? IV. Qua occasione à
 sophistis defædاتا fuerit? Et. V. Qua ratione è
 tenebris vera HERMETIS sophia sit eruenda?*

Deus ita gubernet & mentem & cala-
 mum meum, vt quicquid hiciam sim in
 medium prolaturus, veræ philosophiæ
 filiis in summam cedat vtilitatem; sopher-
 ticæ vero amatoribus, atque indignis ho-
 muncionibus via & aditus ad penetralia
 solidæ nostræ scientiæ præcludatur,
 ne Margaritæ porcis obiecten-
 tur, & indigne conculcen-
 tur. Amen.

CAPVT

CAPVT I.

Quis HERMES?

AB Hermete cum per plures Chymistæ nomē mutuentur, atque ingenue se Hermeticos appellitent, ante omnia necessarium est, vt quis ille *Hermes fuerit*, à quo hoc tempore denominari ex animo cupiunt, edoccamus, atque probe discutiamus: Autore enim bene cognito, facilius inde ii, qui siue secundum rei veritatem, siue falso nomen illud sibi tribuant, innotescunt. **HERMES** ergo, de quo iam dicimus, fuit Rex Ægypti, dictus Trismegistus, seu Ter Maximus, quod omnium rerum hoc Macrocosmo contentarum, atque in tria regna, nimirum in minerale, vegetabile & animale distributarum perfectam & exquisitam scientiam habuerit, atque vniuersi huius theatri quintam essentiam omnium virium tam superiorum, quam inferiorum receptaculum non tantum elaborauerit, sed etiam ad posteros ænigmatico & obscuro stylo transtulerit. Tanti thesauri descriptionem in Tabula Smaragdina in valle Ebron post Diluuium inuenisse, atque Dei instinctu & inspiratione eius tabulæ genuinum sensum percepisse ille dicitur.

CAPVT II.

Quam Doctrinam HERMES docuerit?

DOcuit ergo Hermes nullam aliam doctrinam, quam illam, quæ in tabula Smaragdina comprehensa est, atque vniuersi mundi compendium nobis ob oculos ponit.

TABV.

DE VERO HERMETE. 17
TABVLA SMARAGDINA

HÆC EST.

Verum Sine Mendacio: Certum, & veris-
simum. Quod est inferius, est sicut quod est
superius: & quod est superius, est sicut quod est
inferius, ad perpetranda miracula rei unius. Et
sicut omnes res fuerunt ab uno; meditatione
unius: sic omnes res natae fuerunt ab hac una re
adaptatione. Pater eius est sol, mater eius est
luna. Portavit illud ventus in ventre suo. Nu-
trix eius terra est. Pater omnis thelesmi totius
mundi est hic. Vis eius integra est, si versa fuerit
in terram. Separabis terram ab igni; subtile à
spisso, suauiter, cum magno ingenio. Ascendit à
terra in cælum, iterumque descendit in terram;
& recipit vim superiorum & inferiorum. Sic
habes gloriam totius mundi. Ideo fugiet à te
omnis obscuritas. Hic est totius fortitudinis for-
titudo fortis, quia vincet omnem rem subtile, om-
nemque solidam penetrabit. Sicut mundus crea-
tus est. Hinc erunt adaptationes mirabiles, qua-
rum modus est hic, itaque vocatus sum Hermes
Trismegistus, habens tres partes philosophiæ to-
tius mundi. Completum est, quod dixi de opera-
tione solis.

Hæc tabula omnem sapientiam, quæ in lumi-
ne naturæ sese offert conspiciendam, compen-
diose describit, atque insignes eius vires com-
mendat, dum id, quod in ista tabula docetur,

omnes virtutes, quas & superiora & inferiora corpora obtinent, possidere dicitur. Magna sane Philosophia, quæ tam eximium & preciosum thesaurum nobis pandit! Et nemo hominum vni nostro Deo sufficientes grates agere potis est, quod Hermetem philosophorum omnium principem excitavit, permiseritque, ab eodem sinceriorem philosophiam ad posteròs propagari. Nostrum est singulis horis Deum orare, ut in verè Hermeticæ sophiæ penetralia introducamur, & genuini Hermetis filii reddamur.

Ut vero Benevolus Lector & veritatis sophicæ studiosus d. lucidius sapientiam recensita tabula comprehensam percipiat, 1. Specialius thesaurum & mysterium sincerioris philosophiæ tractabo. 2. Materiam eius more philosophico explicabo: & 3. Modum arcani istius ex materia philosophica conficiendi demonstrabo, ut vel hinc constet, eum non esse verum Hermeticum, qui ad istum modum veram materiam non tractet. Ut igitur exordiar à primo capite, Thesaurus & mysterium sincerioris philosophiæ à veris sapientibus arcanum arcanorum & medicina medicinarum appellatur. Arcanum arcanorum vocatur, quod, cum macrocosmi totius vires in se tanquam in compendio complectatur, nullumque aliud arcanum ei respondeat, præ cæteris omnibus mysteriis celari, arcanumque manere debeat, ne ad indignos deveniat, atque in summum abusum, nimirum in damnum & perniciem proximi, contemptumque Dei trahatur. Medicina medicinarum dicitur, quod omnium aliarum medicinarum virtutes & efficaciam in se quasi contractam possi-

I.

*Thesaurus
Mysterium
philosophia.*

possideat, omniumque imperfectionum, quibus tam mineralia & vegetabilia, quam animalia obnoxia sunt, curam & sublationem subministratio-
ne eminentiæ & substitutione perfectioris essen-
tiæ verè sine omni difficultate instituat. Est vero
hic Thesaurus nihil aliud, quam Spiritus cœlestis
à Sole & Luna, cæterisque astris ad nos demissus,
atque in catholico subiecto in summam medici-
nam excoctus, qua homo omnibus morbis exi-
mitur, in sanitatis perpetuo statu vsque ad termi-
num vitæ diuinitus sibi præfixum conseruatur, in-
genium eius acuitur, memoria adiuuatur, intel-
lectus mirandum in modum illuminatur, metalla
imperfecta in verum & non apparens aurum trās-
mutatur, vegetabilia quæ omnia ita reficiuntur, vt
vires, vigorque ipsorum in summo gradu facile
deprehendi possint. Cætera taceo, ne maleuo-
lis & calumniatoribus ansam vituperandi & con-
uitiandi præbeam.

E Sole vero tanquam mare & patre & Luna
tanquam fœmina & matre summa illa medicina
desumitur, atque non nisi in Mercuriali substan-
tia reperitur. Secundum hunc versiculum.

Est in MERCVRIO, quicquid querunt sapientes.

Si per *Mercurium solum* perficere poteris ma-
gisterium, ait subtilissimus Geber, eris preciosis-
simi operis indagator. Itaque quia *Solus* Mercu-
rius vera materia medicinæ est, materia illa erit v-
na. Et quia vna, multa simul ad ipsam medicinam
non requiruntur. Vnde philosophi aiunt, artem
suam in multitudine rerum non perfici.

Ex dicta autem materia medicinæ Hermeticæ
conficiundę modum Hermes noster in sua tabula
hisce

III.

*Modus ope-
randi in vera
materia.*

B 2

hisce verbis exprimit: *Separabis terram ab igne, subtile à spisso, suauiter, cum magno ingenio.* Tria hic notabis. 1. ignem Hermetis esse vnicum, quia operatio describitur vna. 2. Esse tenuem & lenem, quia separatio terræ ab igne debet fieri suauiter cum magno ingenio. 3. Ipsam operationem, quæ in separatione terræ ab igne, subtilis à spisso consistit: id quod fit continua irrigatione & aquæ affusione. Quo enim sapius terræ aqua affunditur, eo magis ipsa terra attenuatur & subtiliatur, vsque dum infans sopherum exinde prodierit. Vnde vt ascendendo à terra in cælum, & iterum descendendo in terram filius sapientiæ primum à natura generatur; ita idem filius simili ascensu & descensu in philosophico vase in solidam medicinam, reiectis vulgaribus chymix operationibus, regeneratur. Sic tandem concludo.

Veri Hermetici veram philosophici mysterii materiam paulo ante descriptam sciunt, non nisi vnam agnoscunt, atque modum in Hermetis tabula depictum & adumbratum in operando obseruant.

Atqui vulgares chymistæ nec sciunt veram materiam, nec vnam sed plures adhibent, nec modum operandi Hermeti obseruatū sectantur. Ergo

Vulgares chymistæ non sunt veri Hermetici. Propositio negari non potest: æquum enim est, vt qui ab autore aliquo nomen sibi sumat, eiusdem autoris institutum ad amussim sequatur. Assumptio tandiu vera esto, donec vulgares chymistæ demonstraerint, sibi & veram materiam, modumque in illam operandi verum, perspectum & exquisitè notum esse. Pro me assumptum confirmat

firmat Michael Sendiuogius, qui tractatu suo primo in hæc verbaloquitur: Si hodie reuivisceres ipse philosophorum pater HERMES, & subtilis ingenii Geber; cum profundissimo Raimundo Lullio, non pro philosophis, sed potius pro discipulis à nostris Chymistis haberentur. Nescirent tot hodie usitatas destillationes, tot circulationes, tot calcinationes, & tot alia innumera-bilia opera Artistarum, quæ ex illorum scriptis huius sæculi homines inuenerunt & excogitarunt. Vnicum tamen nobis deest, scire, quod ipsi fecerunt, lapidem videlicet philosophorum, seu tincturam physicam. Nos dum illam quærimus, alia inuenimus. Quæcum ita sint, ratum & firmum esto. Quicumque scit Hermetis magisterium, eiusque præparandi modum, Verus est Hermeticus: Qui nescit, & se tamen Hermeticum salutari cupit, quamuis omnia alia olea, salia & aquas distillare norit, ille est mendax, & sophista.

CAPVT III.

*Quomodo Hermetis Doctrina propa-
ta fuerit?*

DOCTRINA HERMETIS cum tantum arcanum, quo in vniuerso hoc modo ex naturæ profundissimo penu non habetur maius & præstantius, proponat, atque eius cognitione indignum vulgus, quod plus mundi gloriam, quam suam ipsius salutem, & æternam felicitatem affectat, ad abusum facile prolaboratur. Veri philosophi vnanimi consensu, id mysterium sibi folis conceditum seruare, atque omnes indignos omnino studio ab eo protul arcere voluerunt. Audi subti-

liffimum Raimundum Lullium, qui theor. rest. c.
 6. sic ait: *Secretum teneas, quia totum fit arte & scien-*
tia, & nulli dices, nisi velis maiestatem philosophorum, &
secreta eorum accusare, &c.

Quæ cum ita sint, sinceriores philosophi sty-
 lum suū in hunc modū formarūt, vt à solis doctri-
 næ filiis ipsorum dicta apprehédantur & intelligā-
 tur, sophistis verò & indignis veræ sapientiæ nu-
 cleus maneat absconditus. Vnde iam ænigmatico &
 parabolico, iam plane alieno stylo sapientes artem
 Hermetis conscripserunt & exposuerunt, vt ni-
 hil, nisi inania figmenta philosophastris, ingen-
 tia vero mysteria veris Hermetis discipulis sciri-
 se videantur. Lapidem seu medicinam suam om-
 nibus nominibus nominauerunt; quia omnium
 rerum virtutes in se continet. Ad literam ergo
 philosophici tractatus nec volunt nec debent in-
 telligi.

CAPUT IV.

Quomodo & qua occasione Hermetica philoso-
phia defœdata fuerit.

MVndus cum diuitiis adeo indulgeat, vt no-
 cteſque diesque in corradendis pecuniis
 insumat, atque per otium & negotium nihil nisi
 argentum meditetur, variz technæ à plurimis ha-
 ctenus inuentæ fuere, quibus alios circumue-
 niant, diuitias vndecunq; colligant, aliorumque
 loculos emungant. Versutia hic opus est. Vnde
 inueniuntur, qui diuitibus, (cum hi, quo di-
 tiores fuerint, eo ardentius ad auri sui maio-
 rem accessionem adspirent) magnam auri co-
 piam & sapientissimi opulentissimique Salomo-

nis

nis immensos auri thesauros pollicentur, atque se indubitatos auri conficiendi processus tenere temere gloriantur. Auari isti homines, qui Midæ similiores quam Hermeti philosophorum patri haberi volunt, mox fidem adhibent, sumptus subministrant, ingentibus muneribus impostores afficiunt, atque auro inhiantes de die in diem Pluti accessum expectant. Sed omnis spes in nihilum tandem abir: Impostores cum dedecore vel aufugiunt, vel se quodammodo excusant. Sunt & præterea alii, qui ex scriptis sophorum literaliter intellectis sine naturæ veræ vera cognitione ad magisterii Hermetici veritatem prouehi intendunt. Verum cum ad literam ubique philosophorum scripta intelligant, ad sua sophistica figmenta, quæ vel ipsi sibi imaginati fuisse, vel ab aliis accepere, sensum eorum detorqueant, nec naturæ viam notam habeant, nunquam ipsorum conatus ad frugem peruenit, sed in perpetuum quærentes nihil inueniunt, quod vel micā sapientiæ Hermeticæ habeat. Si in opere suo colorem aliquem similem colori alicui, à sophis depicto deprehenderint, lætantur, exultant & triumphant, non cogitantes, quod cuique corpori omnis generis colores insint, atque ignis varii varia dispositione è tenebris prolici queant. Inter istas verò læticias processus fingunt, eos dictis sophorum palliant, atque caro precio vendunt, ut sibi ad delicias mundi argentum concilient. Sophistæ hi sunt, qui Hermeticæ arti ex eiusmodi sophisticationibus & deceptionibus maculam affricant, contemptum afferunt, atque alios homines vel ipsius veritatis amantissimos in consortium

suum trahere, extremamque in perniciem intrudere pro more habent. Hisce nebulonibus piorum aures non pateant: sed serio cogitent, studium Hermeticum versari non primario circa auri elaborationem, sed circa medicinam, quæ non tantum auri, sed etiam omnium aliorum tam superiorum quam inferiorum corporum vires in se possideat. Tantum de Hermetica doctrinæ conspurcatione aliunde inuecta dixisse sufficiat; & verum maneat, auri aucupio, sophistarum fraude, literalis dictorum philosophicorum sensu, processibus scriptis, atque naturæ neglecta consideratione veram HERMETIS artem defœdatam esse, atque in odium & contemptum deuenisse.

CAPUT V.

Qua ratione è tenebris vera Hermetis Sophia sit eruenda?

Magna sane sapientia est, quam HERMES Dei inspiratione sibi acquisiuit, & quanto maior & præstantior est, tanto maiorem diligentiam ei comparandæ quisque hominum adhibere cupiat: Æquum enim est, ut, quod omnium hominum utilitati inferuire potest, omni studio quærat, & vestiget, verum cum philosophiam Hermetis studio ex Dei indultu obscure tractarint, eam solis doctrinæ filia scripserint, atque Sophistæ suis fraudulentis processibus magis magisque obfuscarint, in rationem, qua è tenebris ars illa diuina eruatur, quisque veritatis amans inquirere studeat. Ego hac vice iis, qui ex intimis cordis visceribus, & non ex ficto animo ad sinceriorē philosophiam adspirant, viam certissimam, qua è tenebris

hinc in lucem ars HERMETIS statuatur, ex philosophorum vniuersi consensu & ipso naturæ lumine explicabo. Moneo itaque primum, ut porta mea Hermetica sapientiæ diligentissime legatur, & ad ei⁹ monita artis philosophicę studiosus omnes suas cogitationes & operationes dirigat. Non vero arbitrator, sibi viam ad arcanum arcanorū ex porta mea patere posse, nisi virtutibus iam recensendis sit præditus. Qui ergo philosophici mysterii, ab HERMETE philosophorum patre per tabulæ Smaragdina ad nos tanquam ad genuinos hæredes propagati scientiam ex animo consequi desiderat, ille

I. DEVM timeto & se humiliato.

Initium sapientiæ est timor Domini: ait Syracides. Eum, inquit Hermes lib. de compositione, qui in hanc artem & sciētiā introduci vult, oportet arrogantia vitium à se repellere, & piū esse & probum, ac profundæ rationis, hominibus humanum, & serenū vultus ac hilarem, Deumque ante omnia timere.

II. Esto sufficienter locuples.

Id est, Tantās habeto diuitias, quantæ sumptibus in magisterio collocandis, & sustentatione vitæ suæ, dum operatur, sufficiunt; Cum enim sumptus nostro operi impenduntur, impossibile est, ex Aristotelis sentētia, indigentē philosophari.

III. Beneficus & largus.

Itaque nec auarus, nec usurarius, nec monetæ renouator, nec mercator esto. Atque hinc Lull. c. 29. theor. test. ait: illud secretum non manifestari, nisi philosophis, & philosophiæ veræ filiis, qui sunt indagatores & amatores eius, & non sophi-

stis, plenis mendaciis, nec auaris, nec amatoribus mundanis; sicuti sunt vsurarii, mercatores & renouatores monetæ, cambiatores & congregatores thesaurorum, condemnatis, & per Diabolum incantatis, qui nolunt laborare, nec inquirere nisi in res palpabiles.

IV. Mitis seu humanus,

Teste Hermete citato loco.

V. Sobrius, non gula deditus.

Atque hinc facile intelligis, quam procul à nostra arte absint, qui dum aliis aurum cudere moluntur, noctesque diesque potationibus continuis indulgent, & ebrietatem studio sectantur,

VI. Firmus in proposito & constans.

Rosar. phil. p. 206.

Vnius esto voluntatis in opere naturæ, nec modo hoc, modo illud attentare præsumas; quia in rerum multitudine ars nostra non perficitur.

Lull. lib. de animæ transmutatione.

Non fatigeris, nec ab opere cesses, & inuenies, quod optas.

Michael Sendiuogius tract. 2.

Scrutatorem naturæ oportet esse veracem, simplicem, patientem, *Constantem*, *unica saltem* res animum applicantem.

VII. Patiens.

Id est: Moram, quæ in nostro magisterio est maxuma, non ægre ferto.

Thomas Aquinas c. 2.

Qui patientiam non habet, ab operatione manum suspendat.

Mofcus

Moseus in Turba.

Nisi patientiam habeatis, errabitis in regimine, & corpus corrumperitis.

Zenon in Turba.

Qui prolixitatem decoctionis & compositionis patienter fert, lucrum accipit.

Bacaser in Turba.

Qui patiens est in regimine, ingreditur artem.

Lull. c.19. theor. test.

Intellige, quod omnis mora, nec non tarditas in hac arte electæ sunt operando patienter, nec sine patientia iter arripias: cum tibi contigerit studio cognoscere multa, patientiam retine, semper operando directe, & sic philosophiam habebis habituata. Operi patientia datur: Patientia enim morum semper est maxima in nostro magisterio.

VIII. Taciturnus.

Ea enim, quæ ex sincera philosophia addiscit, & indubitata experientia vera esse deprehendit, in vulgus non spargito, ne porcis margaritas obicere videatur, & per absum arcanorum pereat. Confer. c.1. lib. Thomæ Aquinatis ad Rainaldum.

CONSECTARIUM.

Ac proinde non disputato, non altercator.

Hoc nostro seculo, & ante in scholis publicis sapientiam veram altercando & disputando assequi nemo non in animum inducit suum. Et qui à studiosorum & literatorum vulgo commendari laudarique desiderat, animum totum vel ad refutationem aliorum scriptorum appellit, vel novas

con-

controuerfias mouet. Verum vt in fapientia vulgari, quæ nihil arcani in fe complectitur, illud ftudium merito probatur, cum indignis philofophaftris quiete animi, quæ in folida naturæ cognitione confiftit, frui haud liceat; Sic fincerior philofophia econtra quiete animi delectatur, dum omnem dubitationem circa arcana naturæ excludit, atque de iis cum nullo hominum confert, ne mutua ex difceptatione forte fortuito fummum philofophiæ arcanum indigno alicui innotefcat. Id cuius reuelationem Deus fibi foli referuat, nemo manifeftrato.

IX. Ingeniofus.

Id eft: Non efto ingenio ftupido, fed fagaci, & subtili. Videndū tamē, ne fit nimium subtilis, qui præ nimia fua subtilitate dictis fophorum & ipfi naturæ nouitatem quandam inuehat, fenfum afferat, non exinde efferat, atque naturam potius ad fuxationis cogitata, quam hæc ad illā metiatur. Siquidem inde naturæ fimplicitas peruertitur, & ad intima veræ fapientiæ penetralia accessus impeditur. Natura vt fimplex eft: ita indagatorem fimplicem, non nimis subtilem requirit.

X. Pseudochymicos & fophiftas vitato.

Qui, vt verbis Rosarii philofophorum vtar, decepti ingenii fui tarditate, & ad inopiam deducti alios etiam tentant feducere, & ad miferiam compellere. Hinc ita Teruifinus: Fugite fophifticationes Alchymiftarum nequam & quofcunq; alios, qui fidem iftis adhibent: nam fi quid boni vos lectio librorum docuit, falſis iuramentis & aſſertionibus adimere conantur. At ais; te ex animo velle
fugere

fugere sophistas, si nosse, & cum non noueris, te non posse eos vitare. Vt igitur conqueri desinas, atque ex suis signis sophistas dignoscas, characteres eorum nouem propositionibus describam.

I.

Sophista vulgaribus operationibus, calcinationibus, solutionibus, congelationibus &c. insudant.

Vnde huiusmodi operationes Teruifinus appellat deceptiones, vt vero intelligas, quantum sit discriminis inter nostras & vulgares operationes, attende ad ea, quæ iam sum dicturus. Vulgo calcinant; sed sine corporis multiplicatione, potius cum diminutione: philosophi calcinant cum corporis multiplicatione. Vide Quercetanum resp. ad Aubertum pag. 66. Vulgo calcinant igni comburenti: philosophi aqua. Vulgo solunt, & solutione facta separant menstruum: philosophi solunt ita vt soluens & solutum in vna homogenea essentia permaneat: Teruif. in epistola ad Thomam de Bononia. Vulgo solutio & congelatio diuersis fiunt temporibus & horis: philosophi dum solunt, simul congelant. vide Lud. Puer. mihi p. 198. Præterea vulgus corpora liquefacit per ignem comburentem: philosophi per aquam: vnde dicitur: Liquefacite corpora liquefactione non vulgari, sed nostra, quæ est cum aqua. Vide Auror. consurg. c. 27. & Rosar. phil. mihi p. 333.

II.

In illo laborant, quod in se tincturam philosophis notam non habet.

Stultis

Stultis sunt stultiores, ait Senior qui præparant illud, quod in se tincturam non habet.

III.

Variis in vasis suas materias coquunt.

Operantum, inquit Dionysius Zacharias Gallus, hac tempestate pars maxima errorem suum hoc ipso fateri cogitur, cum nemo non ipsorum tres vel quatuor furnos habeat, & nonnulli decem vel duodecim, hunc ad calcinandum, illum ad soluendum, alium ad sublimandum & innumera vasa, quibus vtuntur: verum enim vero ii in extremum operarētur, priusquam hac via ad perfectionem peruenirent, nisi suas operationes corrigerent.

IV.

Ingentes sumptus ad magisterium requirunt.

Id quod Reges, Principes, Comites & nobiles viri, qui eos alunt, vbertim testari possunt, sed multæ expensæ non sunt nostro magisterio conficiendo necessariæ; quia vna materia, vnum vas, & vna sola coctio ad lapidis creationem requiritur. Vili precio, ait subtilissimus Geber, ad complementum peruenies.

V.

Processus habent scriptos, secundum quos operantur.

At ars nostra nullo continuo processu ad litteram intellecto continetur: philosophi veri adeo hanc nostram scientiam ænigmatibus, parabolis & figuris occultauerunt, vt impossibile sit sola librorum lectione ad cognitionem huius artis peruenire. Dionys, Zach, Gall.

VI.

*Vltro sua officia magnatibus deferunt, atque
iis artem auri conficiendi pollicentur.*

Magnates vel ad superbiam, vel ad mandu-
delicias vel ad tyrannidem diuitias expetunt, ac pro-
inde iis, qui se auri conficiendi ratione tenere
gloriantur, faciles præbent aures, non cogitantes,
quod auri studium à philosophis non primario,
sed secundario spectetur. Aurum primo non in-
tendit, qui omnium rerum, non solum metallo-
rum sed etiam vegetabilium & animalium vitia,
imperfectionesque vno catholico remedio ex
omnium perfectissimo corpore extracto auferre,
& in perfectiones transplantare sibi proponit. Si
metallorum perfectionem solam non quærent
philosophi quo fine opus est, vt in metallico cor-
pore omnium rerum supplementum & instaura-
tionem quæramus. Tinctura auri cum certum & de-
terminatum rerum sublunarium genus sit, catho-
licum remedium esse nequit: ac proinde qui vni-
uersalem affectant medicinam, tincturam auri
per se non appetunt, secus qui faciunt, sophistæ
sunt, & nunquam nostro magisterio dignabun-
tur. Quia autem magnates sunt sitientissimi auri
& pecuniæ, Sophistæ auri tincturam primario in-
tendentes ad se vocant, vel quando suam operam
deferunt, sibi diuinciunt, vt breui magnam ar-
genti copiam ipsorum auxilio corradant. Verum
vt stultum est magnatum propositum: ita nun-
quam aliquid aliud, quam summam argenti ia-
cturam inde reportant. Suspectus est omnis, ait
Thomas Aquinas, in hac arte seruiens regibus
& prælatis.

VII.

Assueverant se sapius fecisse, sed tum non habuissent necessaria, Teruiſ.

VIII.

Se continuo maxima cum diligentia per multos annos ad fornaces suas adsedisse & sine intermissione operatos fuisse prædicant.

Hoc eo fine faciunt, ut aliquid arcani ex tanto labore didicisse videantur, & apud incautos facilius se insinuent.

IX.

Ex lumine naturæ rationem sui operis exponere nesciunt: sed sine rationibus suam scientiam veram esse garriunt, adduntque sæpe, se arcanorum fuisse participes redditos à docto quodam viro, quem fingunt, ut alterius eruditione fraudes & sophismata sua pallient.

Non enim sunt philosophi, nec guttulam de fonte naturæ gustauerunt, ac proinde satis mirari non possum, quod magni viri ab eiusmodi impostoribus sibi imponi patiantur, non reputantes, sine artibus præclaris & liberalibus nullam mysteriorum perfectam cognitionem vnquam esse acquirendam. Quicumque, ait Teruiſinus, radices minerarum & simplices & cōpositas ignorat, principia naturæ ignorat; Ergo & artis: & per consequens erit sophista potius, quam philosophus.

CONCLUSIO.

Quod si, Suauissime Lector, hunc meum tractatum, quem VERVM HERMETEM inscribo, dili-

genti lectione percurteris, non tantum ex eo abunde percipies, hodiernos chymistas non esse veros Hermeticos, imo potius sophistas, qui sanam nostram philosophiam suis falsis receptiunculis obscurant, deprauent, atque, cum arcanum Hermetis assequi nequeant, quasunque chymicas operationes Hermeti adscribant, ne ab Hermetis studio alieni videantur: Sed etiam via, qua ad secretioris philosophiæ magisterium promoueri possis, tibi profunde rem pensitanti, & sedulo inquirenti demonstrabitur. Interim vale diu in Deo & Filio eius IHS V H Christo. Zigenhainæ 2. Octob. Anno 1615.

VERI HERMETIS FINIS.

DEO vni, & Filio eius IHS V H Christo
sit laus & gloria in æternum,
 A M E N.

PHI-

PHILOSOPHIÆ

HERMETICÆ

Tractatus secundus, qui est

PORTA HERMETICÆ

SAPIENTIÆ,

Cum quinque clauibus appropriatis.

Autore

HENRICO NOLLIO.

P R Æ F A T I O.

H*Vnc tractatum, Beneuole Lector, portam Sapientiae Hermeticae inscribo, quod nemo ad arcanum Hermetis peruenire potest, nisi clauibus à me hic propositis ad refectionem portae utatur. Est vero porta sapientiae nostrae nihil aliud, quam naturae inuolucrum, quo macrocosmi filius, filius Solis & Lunae, lapis philosophorum alias dictus, in abstruso latet. Qui si in lucem sistitur, atque è naturae tenebri-*
coso

STENT. 35
 ... nobilissimam
 ... Sicut, Sincere Le-
 ... bonum præstantis-
 ... natura vere admi-
 ... philosophia arcere-
 ... animo habes, per genuinam
 ... credere, atque ad eius apertio-
 ... enarrandas claves adhibe.
 ... numero quinque: Qua-
 ... Inuocatio Numinis
 ... Meditatio. 3. Viua institu-
 ... Lectio. & 5. Operatio. De sin-
 ... tractabo.

CAPVT I.

DE INVOCAZIONE NUMI

nis Divini.

... qui ad philosophorum artem adspit-
 ... (a) sine intermissione, (b) in fide,
 ... (c) nihil hesitans (d) Deum (e) orato; ut eius
 ... arcanorum peruenias.

(a) Sine intermissione oportet orare & non
 ... Lucæ. 18. v. 1. (b) Omnia quæcunque pe-
 ... in prece, credentes, accipietis: Mat-
 ... Marcii. v. 24. (c) Si cui vestrum deest
 ... à Deo dante omnibus simpliciter nec

exprobrante postulat, ac dabitur ei, postulat
 vero cum fiducia, nihil habens: Nam qui haesi-
 tat, fluctui maris, qui ventis agitur & impetu rapi-
 tur, similis est: Neque existimet homo, se quic-
 quam accepturum à Domino, Iac. 1. v. 6. (4)
 Omne enim donum perfectum è supernis est,
 descendens à parte luminum Iac. 1. v. 17. (5) Quis-
 quis enim petit, accipit, & quicumque querit, in-
 venit, & pulsanti aperietur. Matth. 7. v. 8. Itaque
 cum hæc pura & diuina scientia, teste Morieno
 & omnibus philosophis, sit donum altissimi, qui
 eam suis commendat, non decet, ait idem Morie-
 nus, quenquam se ab hoc magisterio retrahere,
 sed suam fidem & spem in altissimo firmiter confi-
 gere, illumque assidue orare, vt diuinum & mira-
 bile opus efficiat.

Basil. Valent. mihi p. 2.

Ich sage dir in lauter Warheit / daß / so du un-
 fern grossen vralten Stein machen wilt / so folge
 meiner lehre / vnnnd bitte für allen dingen deinen
 Gott / den Schöpfer aller Creaturen / daß er dir
 darzu segnen / vnd gedenken geben wolle.

11. *Deo ex toto animo in precibus vota, te
 per philosophorum arcanum Ecclesie, pauperi-
 bus; omnibusque piis, qui tuum poscunt auxi-
 lium, adfuturum.*

Alio prefecto fine ne quarito H E R-
 M E T I S magisterium: si Secus feceris, non
 acquires Vnde & omnes ii, qui eam ob causam
 chymiam Hermeticam tractant, vt mundanas
 diuitias sibi comparent, splendide & magnifice-
 nde viuant, at que tyrannidem suam, quam sub
 corde

(b) Lull. c. 29. Theor. test.

Nota doctrinas nostras, & glosa fortiter per multas considerationes & reiterationis speculationes, si desideras nos intelligere.

Morienus.

Si quis philosophorum dicta inuenerit, in illis diligenter studeat, donec ea recto modo intelligat: cum diuturnitate enim meditationis immensæ scientiarum arcanum & incomparabilem thesaurum inuenit.

CONSECTARIUM.

Itaque ad praxin ne accedito, nisi in theoria diligenter versatus fueris.

Oportet enim, ut in hoc studio doctrina experimentum præcedat.

Lull. c. 53. Theor. test. sub finem.

Nisi per theoriam naturas intelligas, nullo tempore per practicam opus tuum corrigere scies: sed potius in errorem cades.

Teruissinus ad Thomam de Bononia.

Errare contingit ad opus accedere volentes, omisso & neglecto mentalis practica iudicio, quæ theorica in animo operatur, priusquam ad opus conficiendum operationes accedant.

Razes.

Non potest facile eius in praxim manus inclare, nisi eius mens in theoria prius maceatur: ille enim ad operationes securus accedit, cuius in mente plures operationum imagines resul-

Abbas. in Ros.

Abbas. Vade tuum.

Abbas. Philosophia nec doceri, nec

Abbas. lib. vexat. p. 932.

Abbas. Vade tuum. id est: Qui rem actius
Abbas. in attingit.

Abbas. lib. de imag. c. 12.

Abbas. Specularetur / und hat deren dinge
Abbas. Specularetur / lest er nicht
Abbas. Specularetur / so er
Abbas. Speculation die practice. id est
Abbas. Speculation, & res, quas speculatur, intelligit
Abbas. Speculation, sed sollicite rem curæ, cordique
Abbas. Speculationem talem practicam in
Abbas.

III. Diligenter considerato, num propositum
Abbas. Cum natura concordet, an sit possibile; Ab
Abbas. discito apparentibus, ex quibus rebus
Abbas. in modo & in quali vase natura ope-
Abbas. in quem alias soleo Anonymum
Abbas. appellare.

CAPVT III.

DE IVTA INSTITVTIONE.

Abbas. Hec clavis omnium tutissima, &
Abbas. sed cum ea pauci ob artis summa
Abbas. & seriam philosophiam
Abbas. potiri queant, non possum ali-

quid de hac clausura proponere. Qui possidet hanc diuinam scientiam, eam nemini facile aperit: Qui vero non habet, docere nequit. Quod sane monere debet magnates, ne credant iis, qui se exactissime artem tenere gloriantur. Et cum magnates huius seculi Hermetis arcanum propter abusum ad pompam & tyrannidem appetant, fere omnes indigni Dei iudicio habentur: Et si quis huiusmodi viris se aperiret, magisteriumq; demonstraret, sibi periculum fabricaret: id quod ex Sendiuogii Epilogo luculenter constat, vbi sic ait: Non dubito multos bonæ conscientiae & voluntatis homines illud donum Dei clanculum possidere; Hi meo moniti exemplo, & meis periculis cautiores & providentiores facti, Harpocratis sibi commendatum habeant silentium: Quotiescunque enim me magnatibus detegere volui, semper aut in damnum aut in periculum mihi cessit.

CAPUT IV.

DE LECTIONE.

I. **D**iligenter verorum philosophorum libros legito, & lectione assidua id, quod legisti repetito.

Basilii Valentini mihi p. 3.

Verachte mein freund auch nicht/ noch ver-
schmehe die warhafftige Schrifften deren / die den
Stein vor vns gehabt haben: Denn durch die of-
fenbarung Gottes hab ichs von ihnen / vnd solch
lesen muß vielfeltig vnd offter geschehen/ damit der
grund nicht vergossen werde/ vnd die warheit/ wie
ein Fleck verlesche.

Theo.

quos hoc in volumine Hermetico exhibeo & allego, conferto. Si ipsorum doctrina cum hisce libris conspirauerit, eos pro philosophicis habeto. Si vero dissenserit, atque nihil nisi fictos processus ad solem & lunam conficiundam tibi obtulerit, sophisticos eos libros esse tibi certo persuadeto.

II. Sub initium studii Hermetici unum librum tantum legito, ex cuius multoties repetita lectione errores vulgarium operantium dignoscere, terminis philosophorum assue fieri, generationem rerum naturalium intelligere, atque vestigationis vera materia fundamentum certissimum ponere queas: post autores alios addito & conferto.

Hanc viam si iueris, ad propositam metam citius peruenies, atque nostra philosophia tibi magis dulcescet, quam si per multos libros superficiali lectione sine requisito iudicio & debita observatione percurras. Ex multitudine potius confunderis, quam proficies. Distrahit animum, ait Seneca, librorum multitudo. Itaque cum legere non possis, quantum habueris, sat est habere quantum legas. Sed modo, inquis, hunc librum euoluere volo, modo illum. Fastidientis stomachi est, multa degustare: Quæ ubi varia sunt & diuersa, coinquant, non alunt. Probatos igitur semper lege, & si quando ad alios diuertere lubet, ad priores redi. Tutius ergo, ego aio, semper est vnius philosophi dictis, quamuis obscuris, pertinaciter adherescere, in sensum eorum studiose

Lull. c. 31 Theor. test.

Quod illam viam insistere debeamus, suo exemplo admodum pulchre docet. Teruifinus, ubi sicut: Consideraui, quibus in locis libri maxime in eandem sensum inter se conuenirent, ibidem existimaui potissimum latere veritatem.

III.

Ea, circa qua philosophi se errasse ingenue fatentur, probe notato, ut ab iisdem erroribus tibi caueas.

Sophisticos huiusmodi errores plurimos recensent Bernhardus Comes Teruifinus & Zacharius Gallo ex ipsorum libris intelligis: Tu modo attende & caue! nam

Felix, quem faciunt aliena pericula cautum.

IV.

Axiomata generalia à philosophis aduēta eruito, & ante omnia exquisitissime pensitato.

Deducunt enim te ad veram luminis naturæ cognitionem, atque tibi iudicium ingenerant, quo sophistas dignoscas, atque veros philosophos ab iis facillime discernas.

IV. In lectione tamdiu perseuerata, usque dum mirabilem harmoniam & consensum dictorum philosophicarum videris.

Basil. Valentinus mihi p. 2.

Sege dein vornemen nicht in einen wandeln, / sondern folge dem gesagten selbst nach! da alle weissen zusammen treffen: id est. propositum tuum laud sit incertum & dubium, sed immota petra, in qua omnes sapientes conspirant, innitor.

Idem

Idem von der groſen heimlichkeit
der welt mihi p. 197.

Es gehöret zu einem waren philoſopho vielſeltiges fleißiges leſen vielerley Schrifften der alten weiſſen/ ſo für vns gelebet haben: vnd erwege ſolche wohl / mit offter widerholung. Mercke auch in ſolcher ernewrung ihr einhelliges gemüß/ da ſie ſämptlich zum ziel treffen. id eſt. Verus philoſophus multoties ſcripta antiquorum ſapientum, qui ante nos vixerunt, ſumma cum diligentia legere tenetur. Et tu ea ſæpius repetita bene penſita, & dum repetis, vnanimem ſophorum conſenſum, quo omnes vna ad ſcopum collimant, obſerua.

Dionyſ. Zach. Gall. in præf.

Amatores huius artis rogo, vt omnibus dubiis, quæ circa ſingulas operationes in compoſitione neceſſarias verſantur, collatis, & quæ ſibi mutuo contradicere videbuntur, ænigmatum æquiocationibus & figuris animū adeo reſolutum & liberum habeant, vt videant & intelligant, diuerſa philoſophorum verba in vnitæte ſenſus conſpirare, & non eſſe niſi meras concordantias.

C A P V T V.

DE OPERATIONE.

Operatio, clauis portæ noſtræ, non contemnenda. Secundum hos canones inſtituitur.

1. *In Omnibus naturam imitator.*

Teruiſ. Auroræ conſurg. cap 3.

Diuerſos naturæ proceſſus philoſophi ſuperaddu-

... et per hoc adfiruere, silentiam
naturalem, & in omnibus naturam imitari.

Dionys. Zach. Gall.

Quotquot naturam imitati fuere, ad huius ar-
tificialitatem perueniunt.

Clangor Buccinæ.

Hic imitatur Alchymia inter omnes alias ar-
tes naturam: alia enim artes naturam imitantur
consuetudinarie, Alchymia vero mera veritate.

Imitator vero naturam I. In materia.

Sic enim ait Zach. Gall. Si naturam ars imita-
tur, necessario fatendum est, ipsam vti simili ma-
teria qua natura. At natura in procreatione metal-
lorum solo argento viuo vtitur. Itaque (vt cum
Assiduo loquar) opus philosophorum & prophe-
tatum non fit, nisi in solo argento viuo. Natu-
ram exactissime imitamur, ait Teruifinus, quæ in
suis mineris aliam non habet materiam, in quam
operetur, præterquam puram formam Mercuria-
lem. *II. In remotione extranei.* Teruif. Turba phil.
Morienus. Itaque qui aliquid aliud quam Mercu-
rialem naturam ad opus nostrum assumunt, so-
phistis merito associantur. *III. In pondere.* Qui-
cunque naturam in his imitari vult, huius ob-
seruet ordinem & pondera duntaxat. Teruif. Si
velis, ait Sendiuogio tract. 12. vt natura melioretur
in actu, solue corpus quoduis, & illud, quod natu-
re accessit heterogeneum, separa, purga, cõiunge pu-
ra puris, cocta coctis, cruda crudis, secundum na-
turæ pondus, non materiæ. *IV. In colore.* Ita enim
Teruifinus: Pro gradib. huius alterationis Mercurii
(in nostro opere) per suum sulphur diuersi colores
oriun-

oriuntur, non aliter, quam per naturā in mineris: Colorum eiusmodi primus est nigredo Saturnea: Secundus albedo Iouialis: Tertius Lunaris: Quartus Venereus: Quintus Martialis: Sextus Solaris: Septimus vero color vno gradu solarem vincit: siquidem materiam nostram perficimus, & plusquā perfectā reddimus post dictos colores rubeo sanguineoue colore exaltatissimo. *V. In igne.* Nam ignis duntaxat, ait Teruifinus, omnem artem regit, quo natura vtitur. *VI. In operando:* ars enim adiuuatur discendo ab operationibus naturæ. Teruif. *VII. In operationis tarditate.* Naturā facit, ait autor Rosarii philosophorum mihi p. 214. suā operationem paulatim: Ego vero volo, vt tu idem facias; imo secundum naturam tua sit imaginatio. Hinc philosophi festinationem prohibent.

II. Non operator, nisi rationibus certis, quæ vel ex frequenti & assidua lectione tibi nata fuere, vel lumine natura niti videntur, ad operandum permouearis.

Ab alterius, qui tibi aperte auri conficiendi rationem, & Mercurii fixationem, aliaque plura pollicetur, nudis verbis & sophisticis processibus plane nihil ad operandum flectaris, imaginare tu potius ex natura secundum naturam, quid tibi fuerit faciendum: Nam multo melius est cerebro & imaginatione prius discedere, quam requant manu & sumptibus. Teste Sendiuogio.

III. Operationes tua non sunt vulgares.

Itaque 1. varia & multa chymicorum vasa. 2. ignem, quem vulgus chymicorum adhibet, & 3. instrumenta vulgaria reiecit: Sed tibi vas vnum, ignis

ignis vnus, instrumentum vnum, & regimen vnum esto.

IV. Diligenter operator.

SCALA PHILOSOPH.

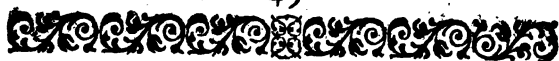
Cum in opere fueris, adsit assiduitas, & patientia cum expectatione congrua, cuius finis commodum & læticia: absit pigrities & negligentia, & festinatio diabolica, cuius finis damnum & tristitia.

PORTÆ HEMETICÆ SAPIENTIAE FINIS.

Laus Deo.

PH I.

PHILOSOPHIÆ HERMETICÆ

Tractatus Tertius, qui est

SILENTIVM HER- METICVM

Quo tacenda HERMETIS Philosophia
compendiose & neruose

Describitur ab

HENRICO NOLLIO.

P R Æ F A T I O.

HUNC tractatum, suaussime Lector,
Silentium uoco Hermeticum, quia
id, quod in eo proponitur, sub alto silen-
tio à philosophis tractatur, & variis æ-
nigmatibus, parabolis, & figuris vela-
tur, ne indignis reueletur, sed solius ve-
ritatis studiosis, & piis animis otium per
negotium quarentibus, nimirum sincerio-
ris doctrina filiis innotescat. Philosophiã
vero HERMETIS hoc in libello certis

D

erotema-

*erotematum & responsionum formulis
depingere & describere placuit non alia
de causa, quia sic lubuit, & huiusmodi
docendi ratio doctissimis viris probari
solet.*

*Quid ergo est HERMETIS, antiquo-
rumque sophorum vera philo-
sophia?*

PHILOSOPHIA antiquorum sapientum
non est studium altercandi à sophistis ad Acade-
mias translatum, sed est spiritus vniuersi (quem
vulgo naturam appellant) omnia in omnibus o-
perantis, rerum conseruationem promouentis,
vitam omnium viuentium perpetuantis, genera-
tionem procurantis, atque defectus omnes sua
ipsius præsentia & efficaci actione tollentis scien-
tia.

Quid est spiritus vniuersi?

Spiritus vniuersi est essentia subtilissima, per
omnes creaturas hoc mundo comprehensas dif-
fusa, summa agendi potestate prædita, penetra-
tione sua omnibus robur & vires concilians, atq;
ita disposita, vt corpora, quibus inest, conseruet,
vegetet, animet, atque ab omni imperfectione
liberet, si modo perfectionis fuerint capacia.

Vnde est autem spiritus hic vniuersi?

A Deo sub initium mundi creatus, atque cor-
poræ mundi substantiæ incorporatus est, ita a-

men

DE SILENTIO HERMETICO. SI

men vt in constantiori corpore maiori cum virtute & copia inueniatur.

Quodnam illud corpus est, in quod spiritus vniuersi copiose transfusus est?

Est corpus omnium subtilissimum, & à corruptione, crassitieque remotissimum, nimirum cœlum, quod per astra & luminaria sua summam vniuersi situs copiam possidentia in hæc inferiora corpora vim & essentiam vniuersi demittit, vt hinc in vigore persistant, ad vitam disponantur, animâ imprægnentur, atque ab omni imperfectione ad perfectionem certis mutationum gradibus prouehantur.

Estne ex dicto spiritu vitæ infinita constantia & perpetuitas?

Philosophi quidem huic spiritui, cum sit naturæ constantissimæ & perfectissimæ, illud potestatis tribuunt, qua perpetuum primaria & cœlestia corpora persistunt: sed cum homo propter peccatum in Deum commissum morti sit obnoxius, in hisce inferioribus creaturis prolongationem vitæ, non perpetuitatem operatur: Homo enim, quia in Deum peccauit, legemque diuinam transgressus est, factus est haud capax perfectionis cum perpetuitate & æterna constantia coniunctæ.

Igitur, vt audio, operatur vitæ prolongationem?

Imo patriarchæ per spiritum & animam mundi vitam in multos protraxere annos. E minera-

libus auro summam iste spiritus impertit constantiam: Huius enim corpus cum spiritu vniuersi summe sit imprægnatum, atque ad summam sit deductum perfectionem, elementa eius adeo sunt adæquata, vt nec ab aere alterari, neque ab aqua mutari, neque ab igne consumi, neque à terra exedi possit. Atque hinc Paracelsistæ nobilissimam medicinam ex auro eliciunt, dum in spirituale naturam illud transplantant, atque è fixo volatile faciunt.

Quo medio spiritus vniuersi haberi potest?

Eo medio, per quod è cœlestibus luminaribus sublunari creaturæ communicatur, & incorporatur, dubio procul acquiritur. Iam vero aqua est medium, cuius interuentu non tantum mineralia & metalla, sed etiam vegetabilia & animalia de spiritu ex sole & luna, cæterisque stellis defluere participant. Quis ergo in aqua spiritum vniuersi querendum esse inficiari poterit? Et Moses ipse Geneseos primo Spiritum Domini ferri super aquas ingenue fateretur.

Spiritus vniuersi estne lapis Philosophorum?

Non per se, quatenus iam actu omnia sustentat & conseruat, sed quatenus iam ex vniuersali medio in medicinam eminentissimam philosophica digestionem decoctus est, dicitur & est lapis philosophorum.

Quid ergo est lapis philosophorum?

Lapis philosophorum est spiritus vniuersi, incubatu

cubatu suo actuens aquas, atque in medicinam tam superiorum, quam inferiorum virium habitaculum digestionem philosophica deductus, eaque virtute præditus, ut imperfectis substantiis perfectionem sua ipsius communicatione ingeneret.

Quanam est perfectio, quam lapis philosophorum rebus sui communicatione imperit?

Lapis legitime administratus metalla imperfecta in auri statum deducit, vegetabilibus maturationem, virorem & vigorem inducit, animaliaque quæcunque, siue sint bestię, siue rationales creaturę, si quo morbo infecta fuerint, stupendum in modum ab eo sub minima dosi liberat.

At impossibile est, aurum ab arte fieri posse, & unam medicinam omnibus morbis mederi?

Verum est, ab arte non posse produci substantiam, ac proinde nec aurum; sed sine natura artem intellige: Naturę enim subsidio, si auri primordia habentur, aureitatem imperfectis metallis inscribi posse nemo inficiabitur, cum philosophorum chorus vnanimi consensu id ipsam asseueret, & hoc per ipsam experientiam ante hæc secula toti orbi innotuerit. Ars tantum hoc in negotio auxiliatur naturę. Vnam vero medicinam omnibus posse mederi morbis, vel ex hoc constabit, quod vna hominis natura est, vna materia, vnus cibus omnibus hominibus in vniuersum satis faciens, vnus potus omnibus animantibus

sufficiens, vnusque Deus, qui hominem condidit. Vno conseruatore dato, dabitur & vnum quid, quod à morbo quemlibet custodiat & liberet: Liberare enim à morbo conseruare est: quamuis non omne conseruare sit à morbo defendere. Conseruatur enim & ii, qui nondum in morbum prolapsi sunt. Præterea ex abundanti iam concludo hoc syllogismo. Id quod omnium tam superiorum quam inferiorum vires in se continet, omnibus morbis mederi potest. Atque lapis philosophorum omnium tam superiorum, quam inferiorum vires in se continet: Ergo lapis philosophorum omnibus morbis mederi potest. Propositio sua lucē radiat, nec negari potest. Assumptum philosophorum consensus stabilit, & HERMES in tabula Smaragdina id ingenue affirmat, nec illud alio modo hic probare licet: ne indignis mysterium & miraculum macrocosmi vnicum & summum pandatur. Qui vero meos omnes tractatus Hermeticos diligenter legit, meditatur, & sæpius attente repetit, euidentissimam assumptionis probationem exinde percipiet. Caligo enim oculorum ex crebra repetitione & immensa meditatione discutietur, & intellectus celestis lucis radiis illuminabitur, vt, quæ mundus in tenebris delicias & otium quærens cernere non potis est, dilucide veluti in clarissimo speculo suam ipsius imaginem sincerioris nostræ sapientiæ veritatem videat.

Ex qua materia habetur lapis philosophorum?

Ex aqua viribus superiorum & inferiorum imprægnata,

Assu-

*Assumiturne sola aqua ad lapidis
productionem?*

Assumitur. Sic enim auctor Rosarii philosophorum mihi p. 214 ait: Moneo te, vt totum tuum intentum sit in decoctione aquæ, & ne tædeat te, si vis habere fructum, & non cures de aliis rebus vanis, nisi de sola aqua: Coque ipsam paulatim putrefaciendo, donec mutetur de colore in colorem perfectum. Quare Morienus & Aros iubent, vt imitemur naturam, quæ in mineris in nullam rem aliam operatur, quam in pure mercurialem formam. Vide Teruſ. mihi p. 298. Si per solum Mercurium perficere poteris magisterium, preciosissimi operis eris indagator; ait Geber. Si cum Mercurio, ait Thomas Aquinas c. 4. lib. ad Rainaldum, nulla re extranea addita, operatus fueris, consequeris optatum, &c.

At ex aqua & terra lapis constitui philosophis dicitur?

Dicitur quidem, sed ea de causa, quia aqua sopherum terram actu in se habet, quæ in ipsa operatione prodit, quando ex aqua generatur.

Estne igitur vna materia lapidis?

Vna. Audi Morienum, qui mihi p. 25. sic ait: Huius rei prima & principalis substantia & materia est vna & de ea est vnum. & cum ea sit, neque ei aliquid additur vel minuitur: Id quod & Hercules quidam Rex & philosophus approbat, dicēs: Hoc magisterium ex vna primum radice prouenit, quæ postmodum in plures res expanditur, & iterum ad vnā reuertitur. Quare paulo post Morienus p. 27. Multiplicia quidem, inquit, eius

radicis sunt nomina, sed si ea, quæ supra dicta sunt recto ordine inspexeris, vnam eius radicem & substantiam & materiam inuenies.

At philosophi fœminam & masculum simul requirunt?

Requirunt quidem, sed id ea de causa non fit, quod duæ sint res distinctæ & à se inuicē separatæ in nostro opere, sed quod in vna nostra materia duæ sint substantiæ, fixa & volatilis, quarum hæc nomen fœminæ; illa vero nomen viri obtineat. Sperma nostrum Hermaphroditicum est, omnia, quibus opus habet, in se continet. Vnde lapis philosophorum dicitur seipsum perficere, & coagulare: Modo fiat administratio ignis legitima.

Quomodo & aqua philosophorum lapis præparatur?

Aqua in terram philosophico processu vertitur. Terra continuo irrigatur, & exinde in crystallinam, pellucidamque aquam transmutatur, postmodumque eodem processu rubicundissimus prodit. Quæ, aqua nimirum & ignis, si in vnam essentiam coaluerint, medicina medicinarum, quam supra declaravi, inde proueniet. Sapienti satis.

SILENTII HERMETICI
SILENTIVM.

Laus Deo uni in æternum. Amen.

PHI-

PHILOSOPHIÆ HERMETICÆ

Tractatus quartus, seu AXIOMATA HER- METICA,

In gratiam eorum, qui ad veram Hermetica
Sapientiam aspirant,

Collecta ab

HENRICO NOLLIO.

P R Æ F A T I O.

TRactatus hic est mea *Hermetica*
philosophiæ quartus, in quo axiomata
seu generales sententiæ ad medicinæ Her-
meticæ, quam lapidem antiquorum philo-
sophorum vocitant, cognitionem quoquo
modo deducentes ex Sapientum libris
proponuntur, & explicantur. Si hæc axio-
mata attente legeris, atque ad naturæ
fontem examinanaueris, facile philoso-
phia nostra immotum fundamentum tibi
innotescet, & dubio procul dignus eua-

des, qui ad intima Hermeticae Sapientiae penetralia admittaris, atque in genuinum Hermetis filium adopteris. Verum ut debito ordine omnia hic proponantur, quinque huius tractatus axiomatici capita faciemus, quorum primum axiomata de generali magisterii indagatione; 2. de materia verae vestigatione. 3. de materia preparatione; 4. de lapidis creatione; & 5. de lapidis philosophici multiplicatione exhibebit.

AXIOMATVM HERMETICORVM

CAPVT I.

DE MAGISTERII GENERALI indagatione.

I. *Q*uod potest fieri per pauciora, frustra fit per plura.

Scalaphil. p. 130. Querc. pharmac. restit. p. 314. Itaque cum materia philosophici magisterii una sit, neq; & philosophorum sententia præter illam unam materiam quicquam sit ad opus nostrum assumendum. Errant omnes ii longe, qui duas vel plures materias diuersæ essentia & naturæ præparant, atque in medicinam Hermetis concingere intendunt.

II. Ars

II. *Ars substantiam non producit.*

Ἡ τέχνη, inquit Pachymerius, ὅτιον ἐκ ἀπεργάζεται.
 Vnde Lull. c. 53. Theor. test. p. 93. b. Ars non potest dare formam substantialem rebus, sicuti facit natura per ingenium suæ nobilis operationis: ideo necesse est arti ad naturam recurrere, ut eius substantiales formas, quas iam creauit, ad formandum corpus obtineat. Hoc saltem ars potest, nempe auxiliari naturæ, habito semine. Quemadmodum id euidenter agricultura docet: ubi agricola semen creat nullum, sed tantum arando, occando & stercoreando agrum colit, atque eo disponit, ut semen iam antea à natura creatum fecundiores ferat fructus. Olitor etiam hic tibi exemplo erit. Hic non creat surculum, quo arbores propagare nouit, sed iam à natura in sua arbore productum atque inde rescissum alii trunco adhuc viuo inserit, ut in eo in arborem magnam excrescat, atque plures proferas fructus, quam si in sua prima arbore relictus fuisset. Quod bene notabunt sophistæ, qui semen auri ex rebus alienis, nempe ex vitriolo, sale, alumine, stercoreibus, ouis, imperfectis metallis, &c. per artem fabricare student non cogitantes, semen auri esse substantiam iam dudum à sole & luna creatam, suoque primordiali corpori insitam; ac proinde omnis artis operam frustraneam esse in producendo semine, quod Deus naturæ inclusit: cum ars vi nostri axiomatis substantiam non producat.

III. *Non inuenitur in re, quod in ea non fuerit antea.* Arnold. c. 10. lib. 1. Ros. c. Terui. p. 7.

C O N:

Itaque nullus à natura debet petere, quod non habet, nec habebit unquam.

Lull. c. 18. Theor. test. p. 35.

Catholicum ergo remedium ne quære in particulari corpore. Catholicum è solo catholico desumendum est. Auari cum nihil nisi aurū noctesque diesq; meditentur, auri veram tincturā quærentes nihil de vniuersali medicina cogitāt, ac proinde id quærunt in rebus, quod in iis nō cōtinetur. Tinctura nostra physica generalis est; atque non tantū ad minerale & metallicum regnum, sed etiā ad vegetabile & animale spectat. Itaque tinctura auri non tantum vestiganda est: sed tinctura vniuersā æque tria sublunarium corporum regna respiciēs. Hęc cum ex auro vulgari hauriri nequeat, ex alio corpore, quod communiter corpora mineralia, vegetabilia & animalia ex æquo pure concernit, atque vere vinum est, desumatur necesse est: in illo enim, quod catholicum est, catholicum remedium facilius habebitur, quam in illo, quod particulare est. Subque vno regno tantum militat.

IV. Omnis natura naturaliter perfici desiderat, ac destrui abhorret.

Rosar. phil. mih: p. 395.

Destructio est duplex: violenta & naturalis. Violenta est, qua semen corporis penitus destruitur, atque corpus inhabile ad suæ speciei propagationem efficitur. Huiusmodi destructionem quodlibet corpus fugit: Naturalem vero corruptionem

ptionē maxime desiderat desiderio natura. Naturalis enim corruptio fit cum seminis conseruatione, quippe essentia seminis per eiusmodi corruptionem magis magisque perficitur. vt videmus in femine humano, quod in vtero matris destruitur, vt inde fœtus & homo fiat. Simili modo nostrū semen in aqua nostra putrescit, corrumpitur, & secundum externam formam destruitur, vt inde magis magisque in perfectionem & summum multiplicationem, ingenio philosophi sic disponente, deducatur.

V. Nulla materia potest perfici, nisi patiatur diu. Lull. cap. 25. theor. test. p. 46.

Inspice Generationem tritici, quod per multas septimanas in terra iacet, in eaque variis & longis passionibus subiacet: putrescit enim cum longa mora, dum humorē vegetabilē paulatim & non subito in se absorbet, & pars post partem perfecte soluitur, vt inde id, quod intus in profundo fuit absconditum, facilius prodeat & progerminet. Semen virile in vtero fœminæ non alteratur subito, sed cum mora, quia humorem animale quo nutritur, & soluitur, paulatim attrahit, atque hinc vt plurimum post quadraginta septimanas fœtus excluditur perfectus. Similiter philosophi volunt, in creatione lapidis sui non esse festinandum, sed patienter propter moram, quæ est in opere magisterii propter elementorum repugnantiam maxima, operandum, vsque dum arcanum philosophorum absolutum fuerit.

VI. Succurrendum est nature per artem (in eo) quod omissum est per naturam.

Scalaphil. p. 13. Lull. c. 57. theor. test.

Sic cum natura agrum excolere nequeat, ars naturæ venit subsidio, agrum aratro proscindit, fimisque impinguat conuenientibus, vt semen iniectum vberiores fundat fructus. Sic & philosophicæ nostræ materiæ hoc auxilii ferentes, eam certo vasi includimus, in eoque tandiu igne nostro humido coquimus, vsque dum in sua propria aqua solis filius in rubicundissimam medicinam permutetur, fixissimaque inde tinctura prodeat.

VI. Natura non emendatur, nisi in sua natura propria.

Teruis. p. 14.

Hoc est, vt ipse Teruis. p. 35. explicat: natura metallica non emendatur, nisi in sua natura metallica, & non in alia quauis. Huc refer quod Sen-diugius tract. 1. de natura ait: Si præstantius quid moliris, quam natura, animaduerte in quo & per quid melioretur. Et semper id fiet in suo simili. Exempli gratia; Si cupis metallum (quæ est nostra intentio) vltius, quam natura fecit, in virtute promouere, naturam accipere oportet metallicam.

VII. Natura natura letatur, & naturam continet, & natura naturam vincit.

Quia bis vocabulum *Natura* ponitur, duo esse, quæ magisterium nostrum constituunt, intelligito, sed cum hæc duo in eadem sententia eodem vocabulo, mutato saltem casu, exprimantur, vnius naturæ & essentiæ ea esse certo statuito. Naturæ vero eæ dicuntur fixum & volatile. Fixum in operatione nostra continet naturam volatilem,

ne ab igne fugiat: volatilis natura fixam substantiam sibi natura ita inclusam habet, vt sensum fugiat, neque ante decoctionem debitam videatur. volatile à fixo tum superatur, quando ab eo figitur, atque sibi ita incorporatur, vt aduersus ignis vehementiam sub forma perfectæ medicinæ consistat: Fixum à volatili vincitur, quando in volatilem naturam à volatili mutatur, atque sub mercuriali forma apparet.

VIII. Ignorato motu, ignoratur natura.

Arist.

Sine motu enim nihil generatur.

Lull. c. 49. theor. test.

IX. Omne quod eandem cum aliquo composito operationem efficit, est eidem per omnia simile. Zach. Gall. p. 77.

Id est: vbi eadem operationes, ibi eadem essentia; vt ait Athanasius dial. 2. de Trinitate. Itaque aurum philosophica projectione productum cū eadem cum auro à natura generato operationes habeat, eandem quoque cum eo essentiam habet.

X. Nullus transitus potest fieri vnius extremi ad alterum, nisi per medium. Lull. c. 78. theor. test. Arnold, Rosarii sui lib. 1. c. 10.

Priusquam igitur terram in aera transmutas eam in aquam transformabis: aqua enim inter terram & aera est media: & antequam aquam in ignem vertis, eam in aere mutabis. Hic enim est inter aquam & ignem medius, &c.

XI. Me-

XI. Metalla transmutari non possunt, nisi in primam reducantur materiam.

Nam, quando metalla, ait autor Clangoris Buccinæ p. 487. ad primam materiam reducuntur, habetur proprium sperma eorum, ex quo artificialiter generantur.

XII. Simile in simile non agit, ac proinde simile à simili non patitur. Ros. phil. p. 233.

Intellige id, quod est alii per omnia simile. Sic corpus in corpus, & spiritus in spiritum omni ex parte similem non agit. Atque hinc dissimilia in nostra arte habemus: *Vnum est indigestum, immaturum, crudum, imperfectum, humidum, molle, volatile: Alterum est digestum, maturum, coctum, perfectum, siccum, durum & fixum.* Illud quia volatile est, dicitur spiritus: Hoc quia fixum, corpus. Dissimilitudo hæc est in qualitatibus, non in essentia: ut aperte ex hoc Arnoldi dicto patet: corporis soluti & aquæ soluentis vna natura est, nisi quod natura corporis completa est, digesta & fixa: aquæ autem natura incompleta, digesta & volatilis, per hanc accidentariam dissimilitudinem spiritus & corpus appellantur inimici. Quo refer illud philosophorum: Fac pacem inter inimicos, & habebis, quod quæris.

XIII. Immaturis succurrendum est per maturam. Ros. phil. p. 301.

Vnde idem autor p. 232. Corpus, ait, perfectum per nostrum magisterium iuvat & perficit imperfectum sine mixtione alicuius rei extraneæ.

XIV. Omne peius laborans in aliqua arte, de sua naturali malitia melius destruere nititur; & omne melius laborans in aliqua arte peius perficere conatur. Ros. phil. mihi p. 296.

XV. Omne quod alterat, in alterandum intrat.

Quicquid enim ingreditur, transmutat: infit autor Ros. phil. mihi p. 358. Et quod non intrat, non alterat.

Treuir. ad Thomam de Bononia p. 103.

XVI. Omne subtile ingreditur in omne grossum.

Hermes citante Senior, p. 164.

XVII. Aqua quæ dissolvit corpora, ab iis vicissim inspissatur.

Treuir. ad Thomam p. 63.

Corpora non dissolvit aqua, nisi illa, quæ fuerit suæ speciei, & quæ à corporibus inspissari poterit.

Idem p. 58.

In vegetabilibus humor aquæ simplicis pro dissolutione interna sumitur, ut res congelatæ in illam suos effectus diffundant: & rerum dissolutio contingit cum aquarum congelatione; & congelatio aquæ cum rerum dissolutione: Sic & eodem fit modo in aqua minerali cum suis speciebus.

Scala phil. mihi p. 132.

Non subtiliatur terra, nisi inspissetur aqua, nec aqua inspissatur, nisi subtiliatur terra; id est

E

Solu-

Solutio corporis fit cum congelatione spiritus, & congelatio spiritus fit cum solutione corporis. Lull. c. 19. theor. test. p. 17. & c. 94. p. 157. b. Quantum ergo corpus soluitur, tantum spiritus congelatur.

XVIII. Corpus grossum (spissum) cum simplici (subtili) & simplex cum grosso propter contrarietatem se coniungere non potest, nisi grossum in subtilitatem per suum simplicem spiritum conuertatur: & tunc sunt commiscibilia. Ros. phil. mihi p. 305.

Calid. lib. 1. Secretorum p. 332.

Cum iam corpus attenuatum fuerit & subtiliatum, & exierit à sua densitate & spissitudine ad tenuitatem, & à grossitie & corporeitate ad spiritualitatem, tunc commiscebitur spiritibus, & imbibetur in eis: Et sic vterque euadent vnum & idem, & non separabuntur: sicut nec aqua mixta aquæ.

XIX. Glacies per minima non coniungitur aqua, nisi calore in aquam vertatur. Confer Rosar. phil. mihi p. 298.

XX. In calcinatione philosophica nulla debet fieri corporis diminutio; imo potius multiplicatio. Querc. resp. ad Aubertum p. 66.

Aqua enim, qua philosophi calcinant, cum corpore calcinato vnū quid est, & in vnā naturā arctius coalescit, ac proinde corporis pondus adauget. Id quod soph. stā obseruabunt, vt fauorem agnoscant, dum ita calcinando corpora

cor-

corrumpant, vt pondus ipsorum minuatur.

XXI. Calx non sublimatur, nisi Mercurio se incorporet. Arnold. Ros. sui lib. 2. c. 18.

Corpus, quod non est aqua, vna cum aqua fit aqua: ait Agadmon in Turba.

XXII. Nihil fructum in nostra arte facit, nisi prius sit mortificatum. Exerc. Turbæ p. 170.

Quod enim seminas, non viuificatur, nisi moriatur; ait Apost. c. 15. v. 36. 1. Corinth. Qui ergo, ait autor Auroræ confurg. p. 213. argentum viuum sciuerit occidere & mortificare, magister & philosophus in hoc opere appellatur: nam argentum viuum, teste Rosar. phil. p. 252. per se nihil valet: cum vero mortificatur cum corpore occulto, tunc valet, & viuut vita incorruptibilis. Et hoc corpus est de natura Solis.

Hermes c. 3. de comp. p. 117.

Oportet nos duo argenta viua simul mortificare & venerari.

Basil. Valent. im vierten Schlüssel.

Wo erstlich kein erden wird/ da kan auch kein aufferstehung folgen in vnserm werck: Dann in der erden steckt der natürliche Balsam/ vnnnd das Saltz derer/ so da aestliche haben die wissenschaft aller ding. id est: Nisi primum corpus in terram abeat, non poterit in nostro opere resurgere: nam in terra natura balsamus, & sal eorum qui omnium rerum scientiam vestigarunt, continetur.

*XXIII. Idem ipsum, quod mortificat, id
& viuificat.* Parm. Turbæ p. 8.

Seu vt Lull. c. 42. theor. test. ait: Id quod corrupit, hoc idem creat. Sic infit autor Scalæ phil. Vnde fit corruptio, inde fit vita & regeneratio. Natura, quæ regit corpus, ait Parmenides dicto loco, illudque diruit, ac in puluerem & in nihilum conuertit, idem deinde renouat, reterat & gignit frequenter.

Teruis. 4. part. Alchymix.

Rex occiditur à fonte & per ipsum resuscitatur.

XXIV. Omnis res habens semen multiplicatur in eo, sed non absque natura auxilio. Sendiuog. tract. 6. p. 25.

Nihil enim sine semine nascitur; Sendiu. tract. 7. & crescit, eodem test. tract. 6. p. 27. Quare si metalla multiplicari debent, necesse est, ea semine non destituantur. Ne vero longe ab inuentione seminis metallici aberres, scito, semen metallorum vero & realiter ipsis inditum Sendiuog. tract. 6. p. 27. Nec minus scito, illud etiam alibi in subiecto liberiori, & non adeo compacto reperiri. Meditare, & *ἐν τῷ* inuenies.

XXV. Omnis res in mare & femina multiplicatur. Sendiuog. tract. 6. p. 28.

Non enim ingenio artificis ex vno vnum creatur; quia id solius Dei est proprium: sufficiat te posse ex duobus creare vnum tibi utile. Sendiuog. eiusdem tract. p. 29.

XXVI. Non tantum granum, vel corpus

ver-

*vertitur in semen, sed tantum est in corpore
scintilla aliqua necessaria, quæ à suo corpore cu-
stoditur, ab omni excessivo calore & frigore.*

Sendiuog. tract. 3. p. 18.

Si habes aures & sensus, hic animaduerte, & securus eris, non tantum ab illis, qui locum sper-
matis ignorant, totumque granum in semen re-
ducere nituntur; verum etiam ab his omnibus,
qui in solutione metallorum versantur, vana, &
metalla per totum soluere volunt, ut postea ex
illorum commixtione mutua nouum creent me-
tallum: Vide eundem Sendiuogium dicto loco.

*XXVII. Virtus cuiusque seminis est uni-
cuique rei in suo regno se coniungere.* Sendiu.
tract. 7. p. 31.

Semen enim non miscet se naturaliter alicui
rei extra regnum suum. Send. ibidem. Regnum
naturæ est triplex; minerale, animale, vegetabile.
Ut ergo vnumquodque secundum naturam pro-
pagetur, mineralia mineralibus, animalia anima-
libus, & vegetabilia vegetabilibus coniunguntur,
id quod datum axioma postulat.

XXVIII. Pura matrix purum dabit factum.

Sendiu. tract. 8. p. 33.

Pura ea dicitur matrix, quæ aliena natura non
est conspurcata, sed in puritatibus omnibus de-
positis, cum semine cum suo regno mirabilem
harmoniam obtinet.

*XXIX. Ignis seu calor non aliter excita-
tur, nisi motu.* Sendiuog. tract. 12. p. 45.

Quod facile videre est apud fabrum ferrarium,

ferrum lima comminuentem, quod eatenus motu vehementiori incalescit, ac si igne incanduisset.

XXX. E fixis sales redduntur volatiles per solam proprie aqua Mercurialis additionem.
Querc. pharm. restit. p. 445.

Sic ex cinere vegetabilis alicuius corporis per aquam nubis vegetabilem sal vegetabile elicitur. Similiter ex calce metallorum philosophice præparata sal metallicum per aquam metallicam philosophice deducitur, atque è fixo corpore in volatilem naturam permutatur.

XXXI. Totum magisterium uno modo incipitur & finitur. Lud. Puer, p. 190.
Scilicet coquendo.

XXXII. Totum opus & regimen non fit nisi aqua. Afflict, in Turba, sem. semitæ p. 439.

Si æs nostrum, ait Custos Turbæ p. 24. aqua rexeritis, omnia prædicta inuenietis.

CAPUT II.

DE VESTIGATIONE MATERIE.

1. **O**mnis res est de eo, & ex eo, in quod resolvitur.

Arnold sem. Semitæ p. 473.

Sic glacies est ex aqua: resolvitur enim per calorem in aquam. Metalla ex argento vivo constituntur.

tuuntur:resoluuntur enim artificio philosophico in illud, & quidem in operis initio. Vide Thom. Aquinatem ad Rainald. p. 35.

II. Vbi vera principia deficiunt, necessario progressus deficit & generatio eorum, quæ à veris principiis debent oriri. Pet. Bonus.

Cum itaque aurum debeat esse verum, quod philosophorum projectione efficitur, illud quoque ex principiis veris constituitur, ac proinde omnes, qui ad auri veri productionem aspirant, videant, ut veri auri vera principia sine alienæ naturæ immixtione habeant. Quæ si habuerint, ad optatum finem sunt peruenturi.

III. Vbi natura(a) desinit, ibi ars incipit.

(a) In metallicis videlicet coram oculis nostris perfectis corporibus. Sendiuog tract 4. p. 20.

IV. Ars Hermetis in multis rebus non perficitur,

Lull. theor. test. c. 18. Arnold. c. 6. lib.

1. Rosari sui. Rosar. phil. p. 206.

Lapis enim vnus, vna medicina, vna materia, vnicum medium, quo perficitur, ut Liuius citante Zach. Gall. p. 76 aperte docet,

V. Materia arcani esto(a) pura, (b) incorruptibilis, ac proinde (c) incombustibilis.

(a) Puram esse debere materiam magisterii hæc loquuntur dicta.

Lull. c. 71. theor. test.

E 4

Fili,

Fili, lapis noster nunquam fieri potest, nisi de pura natura.

Arisleus in visione. Citante Ros. phil.

p. 246.

Non assumas naturam, nisi puram, mundam, amœnam, terream, & rectam.

Agadmon. in Turba.

Non ingreditur alienum, neque quippiam, nisi quod sit sincerum,

(b) Incorruptibilis esto lapidis Hermetici materia, quia id, quod omni corruptioni tollendæ destinatum est, nulli corruptioni obnoxium esse, ac proinde ex eo, quod ab omni corruptione alienum est, sumi debet; ut ait autor Dialogi, qui vulgo Lullio adscribitur p. 446. Ex re corruptibili vniuersalis medicina elici non potest: id enim, quod seipsum ab omnibus corruptionibus præseruare nequit, multo minus alienas naturas ab omnibus morbis liberabit. Velle præseruare, ait Lullius, per rem puridam, & corruptibilem, & reformari per rem fœdam, & deformitati subiectam, & velle facere incorruptibile per rem corruptibilem & infirmum curare per rem infirmam est phantasticum & inane.

(c) Tinctura non est in corpore combustibili; ait Senior p. 63. Unser Stein der vhralten wechset nicht aus dingen/ so verbrenlich seyn: Basil. Valent. lib. de phil. lapide p. 4. id est: Noster lapis philosophorum non nascitur ex rebus combustilibus.

VI. Semen lapidis philosophici ne in elementis quariso.

Ita

Ita Basil. Valent.

Es ist nicht von nöten/dasß du deinen samen in den elementen suchest: denn so weit ist vnser same nicht zu rüß gesetzt / sondern es ist ein nähere statt/ darinnen vnser same seine gewisse wohnung vnd herberg hat. id est; Non necesse est, vt quæras tuum semen in elementis: Nostrum enim semen non tam longe remotum est, sed alius locus propinquior est, in quo certam & fixam sedem semen habet.

VII. Materia lapidis philosophici mercurialis est.

Teruisinus.

Opus nostrum fit ex vna radice & ex duabus substantiis mercurialibus. Hinc philosophi vnanimi consensu approbant hunc decantatissimum versiculum:

Est in Mercurio quicquid quarunt sapientes:

VIII. Nihil alieni ad opus nostrum assumendum Teruis.

Itaque id, quod non est Mercurius, ex nostro opere reiicitur.

IX. E Metallis lapis philosophorum conficitur.

Hermes lib. de comp. p. 119.

De cauernis metallorum lapis occultus est.

Teruisinus mihi p. 16, & 17.

Materia nostra componi debet ex argento viuo, & hoc alibi non reperitur, quam in metallis.

E 5 Para-

CONSECTARIUM.

Itaque nullus à natura debet petere, quod non habet, nec habebit unquam.

Lull. c. 18. Theor. test. p. 35.

Catholicum ergo remedium ne quære in particulari corpore. Catholicum è solo catholico desumendum est. Auari cum nihil nisi aurū noctesque diesq; meditentur, auri veram tincturā quærentes nihil de vniuersali medicina cogitāt, ac proinde id quærunt in rebus, quod in iis nō cōtinetur. Tinctura nostra physica generalis est; atque non tantū ad minerale & metallicum regnum, sed etiā ad vegetabile & animale spectat. Itaque tinctura auri non tantum vestiganda est: sed tinctura vniuersæ æque tria sublunarium corporum regna respiciēs. Hęc cum ex auro vulgari hauriri nequeat, ex alio corpore, quod communiter corpora mineralia, vegetabilia & animalia ex æquo pure concernit, atque vere viuum est, desumatur necesse est: in illo enim, quod catholicum est, catholicum remedium facilius habebitur, quam in illo, quod particulare est. Subque vno regno tantum militat.

IV. Omnis natura naturaliter perfici desiderat, ac destrui abhorret.

Rosar. phil. mihi p. 395.

Destructio est duplex: violenta & naturalis. Violenta est, qua semen corporis penitus destruitur, atque corpus inhabile ad suæ speciei propagationem efficitur. Huiusmodi destructionem quodlibet corpus fugit: Naturalem vero corruptionem

ptionē maxime desiderat desiderio natura. Naturalis enim corruptio fit cum seminis conseruatione, quippe essentia seminis per eiusmodi corruptionem magis magisque perficitur: vt videmus in semine humano, quod in vtero matris destruitur, vt inde fœtus & homo fiat. Simili modo nostrū semen in aqua nostra putrescit, corrumpitur, & secundum externam formam destruitur, vt inde magis magisque in perfectionem & summum multiplicationem, ingenio philosophi sic disponente, deducatur.

V. Nulla materia potest perfici, nisi patiatur diu. Lull. cap. 25. theor. test. p. 46.

Inspice Generationem tritici, quod per multas septimanas in terra iacet, in eaque variis & longis passionibus subiacet: putrescit enim cum longa mora, dum humorē vegetabilē paulatim & non subito in se absorbet, & pars post partem perfecte soluitur, vt inde id, quod intus in profundo fuit absconditum, facilius prodeat & progerminet. Semen virile in vtero fœminæ non alteratur subito, sed cum mora, quia humorem animale quo nutritur, & soluitur, paulatim attrahit, atque hinc vt plurimum post quadraginta septimanas fœtus excluditur perfectus. Similiter philosophi volunt, in creatione lapidis sui non esse festinandum, sed patienter propter moram, quæ est in opere magisterii propter elementorum repugnantiam maxima, operandum, vsque dum arcanum philosophorum absolutum fuerit.

VI. Succurrendum est naturæ per artem (in eo) quod omisissum est per naturam.

Scala phil. p. 13. Lull. c. 57. theor. test.

Sic cum natura agrum excolere nequeat, ars naturæ venit subsidio, agrum aratro proscindit, fimisque impinguat conuenientibus, vt semen iniectum vberiores fundat fructus. Sic & philosophicæ nostræ materiæ hoc auxilii ferentes, eam certo vasi includimus, in eoque tandiu igne nostro humido coquimus, vsque dum in sua propria aqua solis filius in rubicundissimam medicinam permutetur, fixissimaque inde tinctura prodeat.

VI. Natura non emendatur, nisi in sua natura propria.

Teruis. p. 14.

Hoc est, vt ipse Teruis. p. 35. explicat: natura metallica non emendatur, nisi in sua natura metallica, & non in alia quauis. Huc refer quod Sennodiuogius tract. 1. de natura ait: Si præstantius quid moliris, quam natura, animaduerte in quo & per quid melioretur. Et semper id fiet in suo simili. Exempli gratia; Si cupis metallum (quæ est nostra intentio) vltius, quam natura fecit, in virtute promouere, naturam accipere oportet metallicam.

VII. Natura natura letatur, & naturam continet, & natura naturam vincit.

Quia bis vocabulum *Natura* ponitur, duo esse, quæ magisterium nostrum constituunt, intelligito, sed cum hæc duo in eadem sententia eodem vocabulo, mutato saltem casu, exprimantur, vnius naturæ & essentiæ ea esse certo statuito. Naturæ vero eæ dicuntur fixum & volatile. Fixum in operatione nostra continet naturam volatilem,

ne ab igne fugiat: volatilis natura fixam substantiam sibi natura ita inclusam habet, vt sensum fugiat, neque ante decoctionem debitam videatur. volatile à fixo tum superatur, quando ab eo figitur, atque sibi ita incorporatur, vt aduersus ignis vehementiam sub forma perfectæ medicinæ consistat: Fixum à volatili vincitur, quando in volatilem naturam à volatili mutatur, atque sub mercuriali forma apparet.

VIII. Ignorato motu, ignoratur natura.

Arist.

Sine motu enim nihil generatur.

Lull. c. 49. theor. test.

IX. Omne quod eandem cum aliquo composito operationem efficit, est eidem per omnia simile. Zach. Gall. p. 77.

Id est: vbi eædem operationes, ibi eadem essentia; vt ait Athanasius dial. 2. de Trinitate. Itaque aurum philosophica projectione productum cū eadem cum auro à natura generato operationes habeat, eandem quoque cum eo essentiam habet.

X. Nullus transitus potest fieri unius extremi ad alterum, nisi per medium. Lull. c. 78. theor. test. Arnold, Rosarii sui lib. 1. c. 10.

Priusquam igitur terram in aera transmutas eam in aquam transformabis: aqua enim inter terram & aera est media: & antequam aquam in ignem vertis, eam in aere mutabis. Hic enim est inter aquam & ignem medius, &c.

XI. Me-

XI. Metalla transmutari non possunt, nisi in primam reducantur materiam.

Nam, quando metalla, ait autor Clangoris Buccinæ p. 487. ad primam materiam reducuntur, habetur proprium sperma eorum, ex quo artificialiter generantur.

XII. Simile in simile non agit, ac proinde simile à simili non patitur. Ros. phil. p. 233.

Intellige id, quod est alii per omnia simile. Sic corpus in corpus, & spiritus in spiritum omni ex parte similem non agit. Atque hinc dissimilia in nostra arte habemus: *Vnum est indigestum, immaturum, crudum, imperfectum, humidum, molle, volatile: Alterum est digestum, maturum, coctum, perfectum, siccum, durum & fixum.* Illud quia volatile est, dicitur spiritus: Hoc quia fixum, corpus. Dissimilitudo hæc est in qualitatibus, non in essentia: ut aperte ex hoc Arnoldi dicto patet: corporis soluti & aquæ soluentis vna natura est, nisi quod natura corporis completa est, digesta & fixa: aquæ autem natura incompleta, digesta & volatilis, per hanc accidentariam dissimilitudinem spiritus & corpus appellantur inimici. Quo refer illud philosophorum: Fac pacem inter inimicos, & habebis, quod quæris.

XIII. Immaturis succurrendum est per maturam. Ros. phil. p. 301.

Vnde idem autor p. 232. Corpus, ait, perfectum per nostrum magisterium iuvat & perficit imperfectum sine mixtione alicuius rei extraneæ.

XIV.

XIV. Omne peius laborans in aliqua arte, de sua naturali malitia melius destruere nititur; & omne melius laborans in aliqua arte peius perficere conatur. Ros. phil. mihi p. 296.

XV. Omne quod alterat, in alterandum intrat.

Quicquid enim ingreditur, transmutat: inquit autor Ros. phil. mihi p. 358. Et quod non intrat, non alterat.

Treuir. ad Thomam de Bononia p. 103.

XVI. Omne subtile ingreditur in omne grossum.

Hermes citante Senior. p. 164.

XVII. Aqua qua dissolvit corpora, ab iis vicissim inspissatur.

Treuir. ad Thomam p. 63.

Corpora non dissolvit aqua, nisi illa, quæ fuerit suæ speciei, & quæ à corporibus inspissari poterit.

Idem p. 58.

In vegetabilibus humor aquæ simplicis pro dissolutione interna sumitur, ut res congelatæ in illam suos effectus diffundant: & rerum dissolutione contingit cum aquarum congelatione; & congelatio aquæ cum rerum dissolutione: Sic & eodem fit modo in aqua minerali cum suis speciebus.

Scala phil. mihi p. 132.

Non subtiliatur terra, nisi inspissetur aqua, nec aqua inspissatur, nisi subtiliatur terra; id est

E

Solu-

Solutio corporis fit cum congelatione spiritus, & congelatio spiritus fit cum solutione corporis. Lull. c. 19. theor. test. p. 37. & c. 94. p. 157. b. Quantum ergo corpus soluitur, tantum spiritus congelatur.

XVIII. Corpus grossum (spissum) cum simplici (subtili) & simplex cum grosso propter contrarietatem se coniungere non potest, nisi grossum in subtilitatem per suum simplicem spiritum conuertatur: & tunc sunt commiscibilia. Ros. phil. mihi p. 305.

Calid. lib. 1. Secretorum p. 332.

Cum iam corpus attenuatum fuerit & subtiliatum, & exierit à sua densitate & spissitudine ad tenuitatem, & à grossitie & corporeitate ad spiritualitatem, tunc commiscebitur spiritibus, & imbibetur in eis: Et sic vterque euadent vnum & idem, & non separabuntur: sicut nec aqua mixta aquæ.

XIX. Glacies per minima non coniungitur aqua, nisi calore in aquam vertatur. Confer Rosar. phil. mihi p. 298.

XX. In calcinatione philosophica nulla debet fieri corporis diminutio; imo potius multiplicatio. Querc. resp. ad Aubertum p. 66.

Aqua enim, qua philosophi calcinant, cum corpore calcinato vnū quid est, & in vnā naturā arctius coalescit, ac proinde corporis pondus adauget. Id quod soph. stæ obseruabunt, vt fauerorem agnoscant, dum ita calcinando corpora

cor-

corrumpant, vt pondus ipsorum minuatur.

XXI. Calx non sublimatur, nisi Mercurio se incorporet. Arnold. Ros. sui lib. 2. c. 18.

Corpus, quod non est aqua, vna cum aqua fit aqua: ait Agadmon in Turba.

XXII. Nihil fructum in nostra arte facit, nisi prius sit mortificatum. Exerc. Turbæ p. 170.

Quod enim seminas, non viuificatur, nisi moriatur; ait Apost. c. 15. v. 36. 1. Corinth. Qui ergo, ait autor Auroræ confurg. p. 213. argentum viuum sciuerit occidere & mortificare, magister & philosophus in hoc opere appellatur: nam argentum viuum, teste Rosar. phil. p. 252. per se nihil valet: cum vero mortificatur cum corpore occulto, tunc valet, & viuit vita incorruptibilis. Et hoc corpus est de natura Solis.

Hermes c. 3. de comp. p. 117.

Oportet nos duo argenta viua simul mortificare & venerari.

Basil. Valent. im vierten Schlüssel.

Wo erstlich kein erden wird/ da kan auch kein aufferslehung folgen in vnserm werck: Dann in der erden steckt der natürliche Balsam/ vnnd das Salz derer/ so da aestliche haben die wissenschaft aller ding, id est: Nisi primum corpus in terram abeat, non poterit in nostro opere resurgere: nam in terra naturæ balsamus, & sal eorum qui omnium rerum scientiam vestigarunt, continetur.

XXIII. Idem ipsum, quod mortificat, id & viuificat. Parm. Turbæ p. 8.

Seu vt Lull. c. 42. theor. test. ait: Id quod corrumpit, hoc idem creat. Sic infit autor Scalæ phil. Vnde fit corruptio, inde fit vita & regeneratio. Natura, quæ regit corpus, ait Parmenides dicto loco, illudque diruit, ac in puluerem & in nihilum conuertit, idem deinde renouat, reiterat & gignit frequenter.

Teruis. 4. part. Alchymix.

Rex occiditur à fonte & per ipsum resuscitatur.

XXIV. Omnis res habens semen multiplicatur in eo, sed non absque natura auxilio. Sendiuog. tract. 6. p. 25.

Nihil enim sine semine nascitur; Sendiu. tract. 7. & crescit, eodem test. tract. 6. p. 27. Quare si metalla multiplicari debent, necesse est, ea semine non destituantur. Ne vero longe ab inuentione seminis metallici aberres, scito, semen metallorum vero & realiter ipsis inditum Sendiuog. tract. 6. p. 27. Nec minus scito, illud etiam alibi in subiecto liberiori, & non adeo compacto reperiri. Meditare, & *ἐν τῷ κοινῷ* inuenies.

XXV. Omnis res in mare & fœmina multiplicatur. Sendiuog. tract. 6. p. 28.

Non enim ingenio artificis ex vno vnum creatur; quia id solius Dei est proprium: sufficiat te posse ex duobus creare vnum tibi utile. Sendiuog. eiusdem tract. p. 29.

XXVI. Non tantum granum, vel corpus

*vertitur in semen, sed tantum est in corpore
scintilla aliqua necessaria, quæ à suo corpore cu-
stoditur, ab omni excessivo calore & frigore.*

Sendiuog. tract. 3. p. 18.

Si habes aures & sensus, hic animaduerte, & securus eris, non tantum ab illis, qui locum sper-
matis ignorant, totumque granum in semen re-
ducere nituntur; verum etiam ab his omnibus,
qui in solutione metallorum versantur, vana, &
metalla per totum soluere volunt, ut postea ex
illorum commixtione mutua nouum creent me-
tallum: Vide eundem Sendiuogium dicto loco.

*XXVII. Virtus cuiusque seminis est uni-
cuique rei in suo regno se coniungere.* Sendiu.
tract. 7. p. 31.

Semen enim non miscet se naturaliter alicui
rei extra regnum suum. Send. ibidem. Regnum
naturæ est triplex; minerale, animale, vegetabile.
Ut ergo vnumquodque secundum naturam pro-
pagetur, mineralia mineralibus, animalia anima-
libus, & vegetabilia vegetabilibus coniunguntur,
id quod datum axioma postulat.

XXVIII. Pura matrix purum dabit factum.

Sendiu. tract. 8. p. 33.

Pura ea dicitur matrix, quæ aliena natura non
est conspurcata, sed in puritatibus omnibus de-
positis, cum semine cum suo regno mirabilem
harmoniam obtinet.

*XXIX. Ignis seu calor non aliter excita-
tur, nisi motu.* Sendiuog. tract. 12. p. 45.

Quod facile videre est apud fabrum ferrarium,

ferrum lima comminuentem, quod catenus motu vehementiori incalescit, ac si igne incanduisset.

XXX. E fixis sales redduntur volatiles per solam proprie aquæ Mercurialis additionem. Querc. pharm. restit. p. 445.

Sic ex cinere vegetabilis alicuius corporis per aquam nubis vegetabilem sal vegetabile elicitur. Similiter ex calce metallorum philosophice præparata sal metallicum per aquam metallicam philosophice deducitur, atque è fixo corpore in volatilem naturam permutatur.

XXXI. Totum magisterium uno modo incipitur & finitur. Lud. Puer. p. 190.
Scilicet coquendo.

XXXII. Totum opus & regimen non fit nisi aqua. Afflict. in Turba. sem. semitæ p. 439.

Si æs nostrum, ait Custos Turbæ p. 24. aqua rexeritis, omnia prædicta inuenietis.

CAPUT II.

DE VESTIGATIONE MATERIE.

I. Omnis res est de eo, & ex eo, in quod resolvitur.

Arnold sem. Semitæ p. 473.

Sic glacies est ex aqua; resolvitur enim per calorem in aquam. Metalla ex argento viuo consti-

tuunt.

tuuntur:resoluuntur enim artificio philosophico in illud, & quidem in operis initio. Vide Thom. Aquinatē ad Rainald. p. 35.

II. Vbi vera principia deficiunt, necessario progressus deficit & generatio eorum, quæ à veris principiis debent oriri. Pet. Bonus.

Cum itaque aurum debeat esse verum, quod philosophorum proiectione efficitur, illud quoque ex principiis veris constituitur, ac proinde omnes, qui ad auri veri productionem adspirant, videant, ut veri auri vera principia sine alienæ naturæ immixtione habeant. Quæ si habuerint, ad optatum finem sunt peruenturi.

III. Vbi natura(a) desinit, ibi ars incipit.

(a) In metallicis videlicet coram oculis nostris perfectis corporibus. Sendiuog tract 4. p. 20.

IV. Ars Hermetis in multis rebus non perficitur.

Lull, theor, test, c. 18. Arnold. c. 6. lib.

1, Rosari sui. Rosar. phil, p. 206.

Lapis enim vnus, vna medicina, vna materia, vnicum medium, quo perficitur, ut Liuius citante Zach. Gall. p. 76. aperte docet.

V. Materia arcana esto (a) pura, (b) incorruptibilis, ac proinde (c) incombustibilis.

(a) Puram esse debere materiam magisterii hæc loquuntur dicta.

Lull. c. 71, theor. test.

E 4

Fili,

Fili, lapis noster nunquam fieri potest, nisi de pura natura.

Arisleus in visione. Citante Ros. phil.

p. 246.

Non assumes naturam, nisi puram, mundam, amœnam, terream, & rectam.

Agadmon. in Turba.

Non ingreditur alienum, neque quippiam, nisi quod sit sincerum,

(b) Incorruptibilis esto lapidis Hermetici materia, quia id, quod omni corruptioni tollendæ destinatum est, nulli corruptioni obnoxium esse, ac proinde ex eo, quod ab omni corruptione alienum est, sumi debet; ut ait autor Dialogi, qui vulgo Lullio adscribitur p. 446. Ex re corruptibili vniuersalis medicina elici non potest: id enim, quod seipsum ab omnibus corruptionibus præseruare nequit, multo minus alienas naturas ab omnibus morbis liberabit. Velle præseruare, ait Lullius, per rem puridam, & corruptibilem, & reformari per rem fœdam, & deformitati subiectam, & velle facere incorruptibile per rem corruptibilem & infirmum curare per rem infirmam est phantasticum & inane.

(c) Tinctura non est in corpore combustibili; ait Senior p. 63. Unser Stein der vhralten wechsset nicht aus dingen/ so verbreñlich seyn: Basil. Valent. lib. de phil. lapide p. 4. id est: Noster lapis philosophorum non nascitur ex rebus combustibilibus.

VI. Semen lapidis philosophici ne in elementis querito.

Ita

Ita Basil. Valent.

Es ist nicht von nöten/dasß du deinen samen in den elementen suchest: denn so weit ist vnser same nicht zu rücf gesetzt / sondern es ist ein nähere statt / darinnen vnser same seine gewisse wohnung vnd herberg hat. id est; Non necesse est, vt quæras tuum semen in elementis: Nostrum enim semen non tam longe remotum est, sed alius locus propinquior est, in quo certam & fixam sedem semen habet.

VII. Materia lapidis philosophici mercurialis est.

Teruifinus.

Opus nostrum fit ex vna radice & ex duabus substantiis mercurialibus. Hinc philosophi vnanimi consensu approbant hunc decantatissimum versiculum:

Est in Mercurio quicquid quarunt sapientes:

VIII. Nihil alieni ad opus nostrum assumendum Teruif.

Itaque id, quod non est Mercurius, ex nostro opere reiicitur.

IX. E Metallis lapis philosophorum conficitur.

Hermes lib. de comp. p. 119.

De cauernis metallorum lapis occultus est.

Teruifinus mihi p. 16. & 17.

Materia nostra componi debet ex argento viuo, & hoc alibi non reperitur, quam in metallis.

E 5. Para-

Paracels. lib. vexat.

Die ware Alchymey / die allein lernet von einer Kunst solem oder lunam zu machen von den fünf vnvollkommenen metallten / gebraucht sich keiner andern recept / sondern allein von den metallten / durch die metallten vnd mit den metallten werden / die vollkommene metallten aemacht. id est: Alchymia vera, quæ vnico tantum artificio lunam aut solem ex quinque metallis fabricare docet, aliud receptum non admittit præter illud, quod sic se habet: solum ex metallis, per metalla, & cum metallis perfecta metalla fiunt.

Basil. Valent. in dem buch von dem grossen Stein der vralten Weisen.

Der same vnfers Steins muß nirgend herkommen / dann aus einer metallischen Wurzel / darauff auch die metallten selbst durch den Schöpffer zu abühren verordnet. id est: Semen nostri lapidis aliunde non dimanat, quam ex metallica radice, ex qua, dispensante creatore, ipsa metalla generatur.

X. E Metallis quidem non omnibus, sed è solis perfectis arcanum Hermetis educitur.

Hermes citante Ros. phil. p. 294.

Tinctura debet esse corporea, à corporibus metallicis perfectis extracta per beneficium & modium mineralium.

Lull. c. 53. theor. test.

De metallis perfectis humiditatem liquorosam trahes, quia de ipsis venit nostræ perfectionis terminatio, & claritas quinti luminis.

Idem c. 56. eiusdem lib.

Bonus

Bonus artifista metalla pro mediis in opere magisterii capit, & specialiter solem & lunam.

CONSECTARIVM.

Itaque ex auro & argento lapidem suum philosophi cudunt.

Aurum enim & argentum sunt perfecta metalla.

Lull. c. 17. theor. test.

Nostra medicina elicit & elucidata est de auro tanquam omnium metallorum preciosissimo!

Ros. phil. mihi p. 234.

Aurum totum est Mercurius, quod patet ex ipsius pondere & facili combinatione cum Mercurio: Ergo in ipso est totalis & radicalis philosophorum intentio & voluntas.

Arnold. lib. 1. Ros. sui c. 5.

Aurum est tinctura rubedinis tingens & transformans omne corpus: Argentum vero est tinctura albedinis perfecta albedine tingens cetera corpora.

ANNOTATIO.

Duo posteriora axiomata de metallis dicentia si proprie intelligi debet, requirunt in fermentatione aurum & argentum: Lapis enim philosophorum non potest per se tingere, nisi tingatur, auro ad aurum, & argento ad argentum: prout perfectionis ipsius ratio id postulat.

Sin vero extra fermentationem aurum & argentum considerantur, non sumuntur proprie, sed improprie. Proprie enim accepta ad lapidis creationem nihil faciunt. Philosophicum enim aurum philosophicumque argentum non sunt metalla

mortua,

mortua, sed viua. Quemadmodum ex ouo co-
ctopullus non nascitur: ita ex auro fuso medicina
vniuersalis non conficitur. Hinc clara voce philo-
sophi vnanimiter exclamant, aurum suum non
esse aurum vulgi; argentum suum non esse argen-
tum vulgi.

*XI. Ex Sulphure & Mercurio Medicina
Sophorum producitur.*

Id sic intelligito: Ex Mercurio, cui sulphur pro-
prium innatum est, lapis philosophorum confit,
id quod ingenue affirmat Teruissinus, vbi sic ait.
Mercurio sulphur inclusum est, quando natura
operatur; verum non dominatur in eo, nisi per
motum calidum, quo sulphur dictum alteratur,
& vna simul cum eo qualitates duæ Mercurii. Et
paulo ante: Mercurio huic in est sulphur fixum &
incombustibile, quod nostrum opus perficit abs-
que alia substantia, quam pura substantia Mercu-
rii. Hinc Geber: In profundo naturæ Mercurii est
sulphur. Item Morienus & Aros: Nostrum sul-
phur non est vulgare, sed fixum, & non volatile,
de natura Mercurii, & non ex alia re quapiam.
Quemadmodum ergo Sapientes, aio cum vero
philosopho Philippo à Gabella, autum vulgare
non intelligunt: ita quoque nec sulphur, nec
Mercurium vulgi volunt intelligi. Illorum au-
rum viuum, subtile & spirituale est: Vulgare no-
strum densum, durum & fixum est. Mercurius
illorum est materia prima omnium rerum, &
sine qua nec M. consistere potest: Mercurius
vero currens, seu argentum viuum vulgi res est
metal-

metallica, consistens in proprio semine. Deinde sulphur philosophorum est purum, fixum, album vel rubeum, ignem non fugiens: Vulgare autem est res impura, fœculenta, combustibilis, non fixa, &c. Vnde facile cognoscitur, quæ sit differentia inter aurum philosophorum & errantium: inter sulphur philosophorum & insipientium; inter Mercurium sopherum & ignorantium. Itaque quanta est differentia inter cœlum & terram; tanta est sapientum & sophistarum dissimilitudo. Aurum autem philosophorum est aurum à natura nondum coagulatum & fixatum; nam si hoc esset, ignis artificialis in eo nihil operaretur: & consequenter artifex artificio suo frustraretur. Hæc Philippus à Gabella doctissime & verissime.

XII. Non est tingendum, nisi cum illis, quibus virtus inest tingendi. Ros. phil. p. 302.

Iam vero virtus tingendi inest auro & argento: Hæc enim ea virtute tincta sunt: Tinge ergo auro & argento: quia aurum aureum; argentum argenteum tribuit colorem. Ita ait idem autor citato loco. Fermentationi axioma datum applicabis, & intelliges.

XIII. Materia eadem est artis nostra supra terram, quæ est metallorum in terra.

Teruis. p. 33. Zach. Gall. p. 92. 93. 94. & 98. Lull. c. 17. theor. test.

Itaque cum, testibus philosophis, ut Teruisino p. 18. 20. 22. & 26. Zach. Gall. p. 79. Lullio, citato loco,

loco, sulphur & argentum viuum sint vera materia metallorum, eadem quoque nostræ artis vera materia erunt. Quid autem per sulphur & argentum viuum seu Mercurium philosophi intelligant, abunde ex II. axiomate huius capituli paulo ante percepisti.

XIV. Ars nullum creat sperma.

Sendiuog. tract. II.

Scito te nihil creare posse, quod solius Dei proprium est, sed res occultas in umbra latentes facere apparentes, & umbram ab ipsis tollere, hoc philosopho intelligenti à Deo per naturam concessum est.

Guilielm. Parisiensis citante

Teruis. p. 25.

Creare spermatà non est artis: at postquam à natura creata sunt, tum demum ars per solam virtutem naturalem existentem in spermaticis materiis iam à natura creatis, coniungendo, veluti naturæ minister succurrit ipsi rei quidem existenti, sed nondum perfectæ.

Basil. Valent. De magno mundi arcano mihi p. 217.

Homo non potest nouum semen formare; sed tantum semen natura formatum propagare & multiplicare ex arte nouit.

Teruis. Alchy. p. 26.

Frustra ager colitur, nisi adsit materia creata per naturam, scilicet frumenti granum.

XV. Id quod vis metere, illud seminabis.

Quæ enim seminas, ea etiam metes: Ros. phil.

p. 315.

p. 315. Ergo siftercus, ait idem Ros. p. 313. seminas, merdam & metes. Quare non est mitum, quod vix vnus inter mille aut nullus de talibus perficit, Semina aurum & argentum, & afferent tibi fructum millesimum cum labore tuo, mediante natura. Aurum & argentum vulgaria hic ne intellige. Illud enim aurum est ad nostram artem assumendum, quod in ipsa operatione moritur, & ex ipsa morte sua propria virtute in eminentem & præstantem naturam resurgit. Quod vero moritur, antea viuum sit necesse est. Aurum ergo Sopherum non est aurum vulgi, quia hoc nõ mortuum est: sed viuum; Quod necessario seminandum fuerit, si viuum aurum, quo omnium rerum imperfectiones in perfectionem transformari debent, à nobis meti debet.

XVI. Simile generatur ex simili. Vide Ros. phil. p. 266. & 318. Basil. Valent. de lapide p. 4. & in 12. clauē.

Sic ex homine homo, ex leone leo, ex auro aurum, & ex argento argentum nascitur.

XVII. Ea, quæ in nostrum magisterium intrant, radicaliter inter se commiscuntur. Confer Teruis. p. 34.

Sic sulphur nostrum Mercurio nostro naturæ beneficio radicaliter cõmixtum est, vt debito administrato igne, ex eo lapis sopherum producat.

CAPVT III.

DE PRÆPARATIONE MATERIÆ.

I. **O**Mne, quod densum & durum est, oportet conterī, vt subtilissimum fiat & penetratissimum. Auror. Consurg. p. 233.

Arnold. citante Dorneo p.131.

Non pigeat vos cruciare & corrumpere cor-
pusterendo & imbibendo, donec aquam extra-
xeritis, ac corpus tenue factum sit ac impalpabile.

Auicenna c.3. tract. sui p.415.

Patiens sis, coque, tere, & incera, & non tæ-
deat te hoc multoties reiterare. Arnold. confer c.
3. lib.2. Rosarii sui.

Afcanius in Turba.

Cum corpus diligenter teritur, ex eo munda
anima ac spiritualis & sublimis extrahitur.

Calid.

Nisi corpora conuerteritis in subtilitatem, ut
sint impalpabilia tactui, non dirigetur vobis, quod
quæritis. Et si trita non fuerint, ad operationem
reuertimini, quousque terantur & fiant subtilia.
Quod si feceritis, vobis, quod optatis, derigetur.

II. *Quanto magis teris, tanto magis mol-
lificas, & partes grossas subtilias, donec satis ex-
istat: Auicenna tract. sui c.3. Arnold. lib.2.
Ros. c.3.*

III. *Qua imbibuntur, per aquam mollifi-
cantur. Auicenna & Arnold. citatis locis.*

CAPVT. IV.

DE CREATIONE LAPIDIS.

I. **C**orporum in argentum viuum reductio
est artis fundamentum. Arnold. Flo-
ris florum p.479.

Hæc reductio appllari solet solutio, qua corpus
seu

seu sulphur nostrum Mercurio nostro inclusum soluitur. Quod dum fit, argētum viuum seu Mercurius noster coagulatur.

Arnold. c. 9. lib. 1. Ros. p. 402.

Necesse habes, quicumque vis operari, vt in solutione & sublimatione duorum luminarium primo labores. quia primus gradus est, vt argentum viuum fiat ex ipsis.

Scala phil. pag. 131.

Soluere corpus & congelare spiritus est opus nostrum primum.

II. Solutio philosophica requirit permanentiam simul soluentis & soluti. Teruis. ad Thomam de Bononia.

Itaque 1. fatui sunt, qui metalla aquis fortibus soluunt: hæ enim à metallis separantur, & non fiunt vna homogenea essentia cum eis. Errant, ait Lull lib. de transmutatione animæ, arbitantes, corpora metallorum fortibus communibus aquis, & aquis contra naturam reduci in materiam primam. Similiter Sendiuog. tract 6. p 28. in regeneratione, ait, metallorum sinistre proceditur à vulgaribus chymicis: Corpora metalla soluant siue Mercurium, siue aurum, siue Saturnum, siue Lunam & corrodunt illa aquis fortibus, aliis rebus heterogeneis ad veram autem non requisitis; postea coniungunt & simul cogunt, nescientes, quod ex corpore humano dissectio non generatur homo; quia corruptio corporis & seminis destructio hoc pacto præcessit.

2. Errant, qui ignem excessiuum, quo humor

F

noster

noster soluens à corpore discedit, in soluendo adhibent.

III. Nisi semen resoluatur calido vapore, nullius est usus. Sendiuog. tract. 6. p. 25.

IV. Terra fructum non gerit absque frequenti irrigatione. Rosar. phil. p. 336. Avicenn. p. 420. Arist. chym. p. 370. Confer Scal. phil. p. 444.

Democritus citante Dorneo p. 171.

Si vaporem siccum humido vapore irrigaueris, diuinum opus efficies.

V. Irrigatio fiat aqua consanguinea.

Consanguinea enim, ait Parmenides, consanguineis in arte nostra iunguntur: & poëta quidam sic canit:

Semine natali postquam fecimur ossa;

Hac consanguinea deinde lanamus aqua.

Quare philosophi, docete autore Auroræ con-
surg. p. 131. granum suum humore connaturali
nutrire volunt, donec vegetetur & fructum affe-
rat talem, qualem intrinsecus habet, & volunt
viuificare illud, quod mortuum est, à forma me-
tallina, quousq; fusionem metallicam perfectam
præster.

*VI. Omne siccum naturaliter appetit bibere
suum humidum: ut in suis partibus sit conti-
nuatum.* Ros. phil. p. 298. Aristot. Chym. p.
368. Arnold. c. 14. l. b. 2. Ros.

Huc refer illud Aristotelis chymici: Coque sic-
cum terræ nigræ cum humido aquæ suæ, donec
siccum

siccum bibat humidum, & totum habebis magisterium.

VII. *Quoties cinerem imbuitis, toties ipsum siccari, & rursum humectari oportet, donec eius color in id quod queritur, vertatur. Ardar. in Turb.*

VIII. *Omne semen per se nullius est momenti, nisi ponatur vel ab arte, vel à natura in matricem debitam. Sendiuog. tract. 8.*

Sic sperma viri non prodest, nisi in matricem mulieris proiciatur. Arnold. flor. flor. p. 474.

IX. *Calor agens in humido nigredinem, in secco albedinem, in albo citrinitatem generat. Arnold. c. 5. lib. 1. Ros. sui. & c. 4. lib. 2. eiusdem Ros.*

X. *Ignis noster esto (a) aequalis, (b) blandus, temperatus, lentissimus, (c) continuus, (d) humidus, (e) albus, (f) calidus, tepidus, (g) circumiens, clarus, clausus, penetrans, vivus, incomburens, & esto is (h) duntaxat, quo natura vitur.*

(a) Ros. phil. p. 226. Morien. p. 42. Scala phil. p. 142. (b) iisdem locis & Ros. phil. p. 260. (c) Teruis. Alchy. p. 35. & 36. Scala phil. dicto loco (d) Teruisinus p. 37. Rosar. phil. p. 226. (e) Rosin. p. 256. Ros. phil. p. 226. (f) Ros. phil. iam dicta pagina. Teruis. p. 37. (g) Teruis. p. 36. vbi & cæteræ ignis proprietates, quæ in axiome subiiciuntur, recensentur. (h) Teruisinus p. 35.

XI. Omnes operationes nostræ fiunt in uno vase præter amotionem ab igne. Vide Zach. Gall. p. 85. & 86.

Ioan. Austri philosophus in ludo
Puer. p. 178.

Sufficit tibi lapidem in nostro vase semel ponere, & claudere, quousque totum completur magisterium. Quod autem amplius est, à malo est.

Dionys. Zach. Gall. p. 87.

Vnicus est operandi modus in vnico vase, in vnica fornacula (quam Teruisinus ignem clausum, humidum, vaporosum, continuum, & digerentem vocat) præter amotionem, donec decoctio compleatur.

XII. Vas diligenter & fortiter claudendum est. Pandulph. Ardarius; Afflictus in Turba.

Idque faciendum duabus de causis.

I. Ne aqua inde extat, & sic magisterium nostrum destruat.

Morfoleus in Turba.

Vas vndique obturetur, ne corpus æris & spiritus eius fugiens inde extrahatur.

Clangor Buccinæ p. 501.

Ideo requiritur vas sigillatum sigillo Hermetis: quia si vas in nostra arte non esset clausum ad inclusionem spiritus, tota vis exhalaret: Sicut in generatione metalli: quia si fumus, ex quo metallum

tallum in terra generatur, inueniret locum apertum, abiret in auras, & nullum generaret metallum.

Ros. phil. p. 213.

Ideo philosophi iusserunt claudere os vasis, ne aqua benedicta nostra exhalaret, sed defenderet à combustione hoc, quod in vase est.

2. *Ne aliquid alieni inferatur.*

Balg. in Turba.

Claude domum, ne ventus aut puluis ad eos perueniat.

XIII. *Vide ne vas aperias, donec totum humidum terminetur & finiatur.* Lull. c. 25. theor. test. p. 44.

C A P V T V.

DE MULTIPLICATIONE.

I. **Q**uanto magis materia erit debite preparata & subtiliata, tanto magis virtutes naturæ superioris obtinebit & in se retinebit. Lull. c. 84. theor. test. & c. 32. pract. test. Confer item Clangor. Buccinæ p. 502.

II. *Æs humore inspirato vitam suscipit, multiplicatur, & augmentatur, ut cætera res.* Bonell. in Turba.

F 3

III. *Quan-*

III. *Quanto magis nutritur lapis, tanto magis augmentatur. Semitz semitz p. 442.*

Nutritur lapis lacte suo, id est, spermate, ex quo fuit ab initio: imbibitur autem argentum vivum sæpius, quousque sufficiat. Ibidem.

AXIOMATVM HERMETICORVM
FINIS.

*Soli Deo sit sempiterna gloria,
AMEN.*

HER-

HERMETICÆ SOPHIÆ

Tractatus quintus; qui est
DE GENERATIONE RE-
RVM NATVRALIVM.

P R Æ F A T I O.

Generationem rerum naturalium ex lumine natura scripturus ingenue fateor, me non ex Sophistarum libris hac in doctrina vnquam profecisse, neque ex iis aliquid accepturum: Non enim penes illos veritas est, sed maxuma cecitas nixa & stabilita vanis hominum vanorum opinionibus, & contentionibus, quibus veluti limitibus vulgus sapientiam circumscribit & metitur. Vt bello homines perimuntur: Ita altercando veritas amittitur: siquidem dum de rerum natura disputant, alter alterius non sine magna arrogantia, qua quisque sophiam sibi arrogat, opinionem insectari & refellere an-

nititur: Atque hinc à vero fundamen-
to discedūt, & in inextricabilem labyrinthum fixis principiis munitum dilabuntur, vt quis alius inde irretitus se ex eiusmodi tricis difficulter expedire queat. Missis, inquam, his nugis, recta ad arcem sophiæ ductu luminis naturæ possidendam accedemus, atque ex solius naturæ contemplatione, diuina fauente gratia, generationem rerum describemus, vt inde nostri cognitionem certissimam non solum nobis comparemus, sed etiam discamus, meditemurque viam, qua ex perfectis corporibus medicinam morbis nostrorum corporum expellendis sufficientissimam eruamus & producamus: Quæadmodum enim homo, frumentum, herba, quodque è suo semine nascitur: ita eodem modo vera antiquorum philosophorum medicina, qua non datur vlla præstantior, ex perfectissimis corporibus & essentiis generatur. Non ergo limis oculis & obiter intueri, quod tibi sum pro-

posui-

positurus, sed arbitrare, hanc doctrinam tibi fore vtilissimam, vtpote cuius ductu ad mineralium, vegetabilium & animalium cognitionem, & metallica medicina inuentionem felicissimo veluti tramite proueharis.

Vt igitur exordiar, scias generationem rerum esse duplicem: Ordinariam & Extraordinariam.

Extraordinaria est, qua dissimile ex dissimili nascitur. Vt mures, qui ex fimo à sole generantur. Dicitur alias generatio equiuoca.

Ordinaria generatio est, qua simile ex simili producitur: vt ex homine homo, ex leone leo.

Appellatur alias uniuoca.

Hanc quindecim propositionibus includam.

I.

Omne quod generatur, è suo (a) semine in propria (b) matrice nascitur.

(a) Semen est corpus spirituale, ex quo inclusus spiritus nutrimentum aliunde attrahens in propria

propria matrice corpus viuum cum multiplici forme protrudit. Spiritus hic quibusdam philosophis *πνεῦμα* semen appellatur: corpus vero, in quo est sperma. Sed de vocibus nulli litem morabor; cum de re inter nos constet. Spiritus hic feminalis est subtilissima feminis essentia, per naturam e corpore exaltata, atq; in se totius corporis vires eminenter complectens, & præterea vim feminalem, qua corpus in specie sua propagari & multiplicari possit.

(b) Omne semen per se nullius est momenti, nisi ponatur vel ab arte vel à natura in matricem debitam: Sendiuog. tract. 8. Matrix debita est, quo cuiq; semini in suo regno respondet: ac proinde semen minerale mineralem, animale animale, & vegetabile vegetabilem matricem poscit. Matrices hæc probe discernendæ sunt, ne in grandem errorem prolabamur.

II.

*Semen nullum artificio aliquo per ignem vulgarem operante extra vasa naturalia produci-
tur.*

Id quod ipsa docet natura: Quis enim vnquam putauerit, quod semen hominis extra sedem genitalium; semen pomi extra pomum, semen tritici extra aristas elaborari possit. Si quis vellet semen tritici in vasa chymica coniicere, illudq; vario modo digerere & coquere, non posset inde stipulam producere, per quam aliud triticum prodeat: Frustra ergo omnes operantur ii, qui ex auro in vasis chymicis semen eliciere moliuntur, atque non cogitant, semini cuique matricem genuinam & propriam in suo regno respondere, non

arti-

DE GENERATIONE RER. NATVR. 91
artificiosum aliquod vasculum, quod ipsa natura respuit. Si vero, Deo concedente, semen natura creatum, & matricem itidem natura elaboratam habueris, semenque in illam per naturam iniectū cognoueris, atque deinceps igne conuenientissimo coxeris, nihil deerit, quin id, quod optas, sis consecuturus.

III.

Vniuersalis fœtus ex vniuersali semine est.

Fœtus hic dicitur vniuersalis, qui singulis regnis, tam vegetabili & animali, quam minerali regno prodesse, perfectionemque suppeditare potis est. Itaque ex eo semine vniuersalis fœtus nasci debet, quod similiter singulis corporibus sub istis tribus regnis suam impertiat vtilitatem & perfectionem. Errant ergo longe, qui ex fonte particulari, vt vel ex minerali, vel ex vegetabili, vel ex animali corpore vniuersalem medicinam eruere attentant.

IV.

Vt vero perfectum quid nascatur, semen putrescat & nutriatur necesse est.

Amen, Amen dico vobis, nisi granum tritici in terram proiciatur, & moriatur, solum manet: sin vero emoritur, centuplum affert fructum; ait Christus Ioan. 12. Nulla res potest animari & nasci nisi per sui corruptionem, putrefactionem ac mortificationē: Lull. c. 27. theor. test. mihi p. 51. b. Rosar. phil. mihi p. 254. Nisi ergo, ait Parmenides, corpus diruatur, cōstringatur, putrescat & conuertatur in substātia substantiali, nō potest illa virtus occulta extrahi, nec corpori misceri.

Putrescit semen, quando (a) Saleiusdem natura in (b) humore conuenienti resolutum seminis substantiam, promouente calore tenui (c) penetrat, resoluit & subtiliat, ut spiritus inclusus ex subiecta materia sibi (d) domicilium conueniens, in quo sua natura propagationem & seminis multiplicationem operari possit, fabricet.

(a) Itaque semen minerale ad sui putrefactionem sale & humorem minerale, vegetabile sale & humorem vegetabilem (qui est communis aqua sale terræ imprægnata) animale sale & humorem animale (qui est sanguis matricis sale ditatus) requirit. Ex his facile intelligi potest illud Basilii Valentini, acutissimi philosophi, quod lib. de magno mundi mysterio & ipsius medicina adducit, ubi hæc verba fatetur: *Metalla & mineralia iterum per mineralia confingi oportet.* Vbi tamen in vnoquoque genere species discernendæ sunt: nam vnaquæque species suæ speciei se coniungit, & semen commiscet, nisi monstrum habere velis. Itaque ut simile simile generet, canis cum cane, leo cum leone, homo cum homine coeunt, & semina miscent. Quare Moses ait, vnumquodque animal è terra secundum suum genus creatum esse.

(b) Sine humore elementi aquæ, ait Basilius in octaua clauæ, vera putrefactio fieri nequit. Nam humor est verum organum, quo sal soluens intimos seminis recessus adeat & aperiat: siquidem quando calore debito humor subtiliatur, & excoquitur, salis portio etiam in eo attenuatur, atque idonea redditur & digna, quæ facile,

com-

compactissimum seminis corpus permeet, sibi-
que similem salis spiritum in semine delitescen-
tem & quiescentem suscitet, atque ad vegetatio-
nem promoueat.

(c) Liber spiritus spiritum eiusdem naturæ
vinctum & constrictum facillime expedire & vin-
culis exuere potest: iique fit 1. ratione actiuitatis,
qua liber spiritus pollet: 2. ratione similitudin:s
ab hac enim habet, vt cum spiritu salis corporis
coniungatur, ac proinde suas vires in ipsum faci-
lius exercere queat: Simile enim simili facile asso-
ciatur, & intime vnitur. Iam sciendum est, om-
nem spiritû in humore solutum esse liberû. Vnde
calore mediante spiritum similem carcere corpo-
ris compactum & constrictum (tanquam eum,
qui liberationem sui anhelat, atque ad actiuitatem
seu actum efficaciter operandi adspirat, instar ma-
gnetis, penetrato corpore, attrahit, se, dum eum
sibi adiungit, corroborat, & hac ratione ad a-
gendum inflammat, non aliter ac si ignis ab i-
gne accendatur, vt ita corpus necessario mutetur,
& putrefiat ab ipso spiritu. cuius actio antea ligata
erat: spiritus enim ille conclusus, dum ab altero li-
bero spiritu actum volatilem acquirit, forâs niti-
tur, atque ideo suum subiectum confringit, & fa-
cit, vt aliud corpus inde nascatur. Sic quando spi-
ritus salis terræ in humore terræ immixto resolu-
tur: (*Omne sal in humore proprio liquefit & sol-
uitur*) spiritus ille est liber: siquidem omne sal in
humore liquatum est actiuum. Hinc granum tri-
tici in terram proleminatum, cuius corpore ve-
luti arctissimo compede spiritus sals vegetabilis
continetur ligatus, ab eo libero spiritu penetra-

tur

tur & aperitur, vt sal in aqua resolutum spiritum vegetabilem è tritico ad actiuitatem & vegetationem excitet, & radicis substantiam, vnde reliquæ substantiæ post generandæ nutrimentum è terræ sinu communicetur, ante omnia in matrice propria producat. *Notandum hoc in loco est, sal, quod poros corporis aperit, aliquando esse debile, aliquando forte. DeBILE si fuerit, sal eiusdem naturæ cum semine est corroborandum, & humor, qui sal debile in se habet, eo imprægnandus, vt naturæ conuenientior & efficacior fiat solutio. Inspiciamus generationem tritici. Pluuiæ inest sal volatile ex resolutione in terra facta. Verum cum sal illud propter terræ siccitatem nimiam solutioni fœcundiori non sit sufficiens, agricolæ agros firmis, in quibus sal eiusdem naturæ cum tritico est, (Fimvs enim est ex stramine, stramen ex tritico, ex quo nascitur) impinguant, vt pluuia descendens & humor terræ se immiscens ex terra & fimo sal exugat nitro sulphureum, quo confortatur, sibi que adiungat, & subtilius frumentum ad inferendam fœcunditatem & abundantiam frugum soluat.*

(d) Cum vis seminalis in intimis seminis recessibus lateat, atque in subtilissima salis sulphurei portione consistat, non potest euehi & multiplicari, nisi in humore maxime subtili ac puro. Verum quia semen non subtilem humorem primo ex locis, vnde ei nutrimentum subministratur, haurit, natura ante omnia tenetur formare instrumenta, in quibus humor ex elementis assumptus digeratur, subtilietur, & summe purgetur, vt purissimam seminis essentiam ex producto corpore

proli-

proliciat, atq; eam ad speciei conseruationem & multiplicationem adducat. Quae de causa natura prouida ex herbaceo semine radicem, interueniente putrefactione, primum format, & deinde herbam foras protrudit, eamque multis articulis interdistinguit, vt sub initiũ in radice & deinceps in herba progerminante & absoluta humor ex terra, cui semen iniectum est, haustus magis inagisque dirigatur, & ex radice vim seminale ad oram propellat supremam, quo tandem matrice materiae seminalis formata, subsidio calore solis semẽ perfectissimum & propagandæ speciei aptissimũ colligatur. Sciendum vero hic est, sæpe euenire, vt, quamuis natura seminalium progressum instrumenta & vehicula ex semine formauerit & perfecerit, ea tamen corpora, quæ eiusmodi organis instructa sunt, non fundant semen, idque fieri eã ob causam, quia pori corporis per quos vis spermatica eleuari & ad superficiem extrudi debet, citius productione seminis per externum frigus, vel salis insiti fixi exaltatam fortitudinem contipantur, vt semen vel haud maturrescat, vel penitus reprimatur. Id quod videre est in pomorum Arantiorum arboribus, quæ quidem hic instar aliarum arborum crescunt plantatæ; sed tamen in his frigidioribus locis nõ ferunt fructus; nisi externo & conuenienti calore per hyemem foueantur: id quod in Illustrissimi & Potentissimi Principis Dn. Mauritii Hassiæ Landgrauii, Domini mei Clementissimi Paradiso, qui est Cassellis, fieri solet, ubi arbores pomorum dictorum per totam hyemem calore artificioso reguntur & fouentur, vt ipsarum fructus maturescere possint. Idem quæq;

in

in philosophorum magisterio obseruare est, vbi, si aurum philosophorum natura creatum & vere viuum per se in macrocosmo relinquitur, & nostro solo natiuo conceditur, aurū sapientum nihil ferre solet fructuum, neque multiplicationem admittit: sin vero externo, humido, circūeunte, alterate, & tenui calore in duplici, vel etiā triplici vase aurum nostrum, quod est ipse Solis calor, coquitur, & digeritur, fructus fert præstantissimos, & vberremos, qui tam mineralibus, quam vegetabilibus & animalibus summo sunt solatio, exquisitamque perfectionem subministrant.

VI.

Humor, qui putrefactione inseruit, esto corpori putrescenti proportionalis.

Et secundum quantitatem, & secundum receptiuitatem. Tum vero humor secundum quantitatem est corpori putrescenti proportionalis, quando tantum humoris à corpore recipitur, quantum subtiliationi eius sufficit. Secundum receptiuitatem vero seu modum receptionis, quando humor non subito, sed paulatim à corpore seminali bibitur & assumitur: subita enim humoris imbibitio conuenienter viuificare nequit, sed facit, vt quædam partes corporis insufficienter propter subitum ingressum soluantur. Hinc ex tritico nascitur lolium. Quare philosophi volunt, artis filios terram nostram irrigare cum longa mora & nimia attritione.

VII.

Calor, qui putrefactionem promouet, ita lenis esto, vt humor, in quo sal resoluens est, in materia per-

permaneant, & ab ea haud recedat.

Idque fit duabus de causis 1. quia in huiusmodi humore putrescens materia vitam accipit. 2. quia calor lenis salem ex humore in materiam dispergit, vt commodè corpus putrescat. Si vero excessiuo & adurenti calore humor pelleretur, materia combureretur & destrueretur, ita vt nec animari, nec naturæ conuenienter putrescere posset, ac proinde ex materia secundum naturam nihil generaretur. Arrige aures, Pamphile.

VIII.

Matrix esto clausa, quando semen impositum fuit.

Necesse enim est, vt circumquaq; semen concludatur, atque hac ratione vndique vires suas in illud diffundat. Ita ramen claudatur matrix, vt ex elemento aquæ humori, quo nutriatur, & ex igne calori, quo foueatur, concedatur aditus. Sic matrix fœtus humani eluaditur, vt sanguini, quo nutritur, & calori ex sole humano prodeunti, quo fouetur, ingressus permittatur. Si autem accidit, vt semen aliquod sufficientissimo humore referum inueniatur, atque ideo non opus habeat aduentitio aliquo humore, atctissime matrix concluditor, vt tantum externo incomburenti calori aditus pateat, id quod in lapidis philosophici magisterio philosophi obseruari volunt: Lapis enim ipsis seipsum dicitur occidere, & reuificare, omniaque quibus indiget, in se continere. Vnde philosophi illud arcanum Phœnicem & Salamandram vocarunt. Si habes aures audiendi, audias.

IX.

E Matrice, in qua putrefactio inchoata est, putrescens non amouetur; usque dum id, quod intenditur, absolutum fuerit.

Itaque si ex grano tritici multa grana colligere volumus, illud in terra usque in tempus ordinariæ messis relinquimus, & deinceps maturas metimus aristas. Semina non oportet metere, ait A. uicenna mihi p. 414. donec tempus messis aduenit.

X

Matrix, quo purior fuerit, eo constantior & perfectior factus in ea generabitur.

Pura enim matrix purum dabit fructum; ait Sendinogius doctissimus tract. 8. Quo vero quid purius, eo durabilius & perfectius est in suo genere: Vt contra, quo quid impurius, eo imperfectius & inconstantius est, ac proinde impura, quæ fetum impurum profert, necessario fetum fragilem producit. Quod cum in omni genere deprehendatur, homines naturæ succurrere volentes matricem impurant, ubicunq; eam offenderunt, expurgare attentauerunt. Vnde ipsa experientia sapientum consilio exorta docuit, impuritates & peregrinas naturas, quibus conceptio & generatio fetus in matrice impeditur, vel artis naturam natura (quando ad impuritatum segregationem corroboracione opus est) iuuantis ingenio, vel nuda euulsione & reiectione (quando iam ante à matrice exclusæ & separatæ sola mole sunt impedimento, ne matrix concipere & debite semen fouere possit) esse tollendas & reuellendas. Id quod

DE GENERATIONE RER. NATVR. 99

quod Agricultura nobis ad oculum demonstrat: ibi enim sal agri sale fimi sulphureo & pingui corroboratur, lapides, qui mole sua agrum sterilem & incultum reddunt, eliciuntur & cardui extirpantur, ut matrix frugum nomen fecundi agri reportare possit. Idem philosophi in suo magisterio faciunt: Ex agro enim suo, cui natura semen illud eminentissimum insitum est, alias naturas præparando separant, feces terreas reliciunt, atque matricem in incorruptibilitatis statum ea ratione deducunt; Quo facto, matricem cum semine firmissimè sigillo Hermetis claudunt, atque in ea semen in nobilissimam medicinam, mediante digestionem, conformant: ubi id, quod natura natum est, altera vice regeneratur, atque in longe eminentiorem statum prouehitur.

XI.

Matrix ea vere idonea est, qua facilem semini permittit ingressum.

Id est, quæ semen facile recipit, nec clausura sua est impedimento; ut semen introeat. Vbi sciendum, quando duritie matrix clauditur & sterilefcit, matricem sepe mouendo aperiri & reddi porosam, ut semini concipiendæ fiat apta. Sic agros induratos arando, occando & glebas dissecundo renouamus, & rarefacimus, ut frumenti semen facilius ab agro admittatur, & fecundiorum suæ speciei multiplicationem fundat.

XII.

E corpore, quod vel alienis naturis destruitur, vel cuius vas spermaticum vi rescinditur, semen haberi nequit.

Sichaud aliquid commodi reportarent, qui semen ex corpore hominis per aquas fortes euerſo & grauibus morbis. deformato eruere conarentur. Eunuchus, quia eius membra genitalia exciſa ſunt, ſuam ſpeciem propagare nequit. Sciant, ait ingenioſiſſimus Sendiuogius tract. 7. artis filii, in arboribus amputatis fruſtra ſemen quæri, quod ſolummodo in viridibus reperitur. Attende fili artis, & ſequere philoſophos.

XIII.

Corpus, quod vnius generis nutrimento conſeruatur, eo, quod diuerſo & multiplici nutrimento ſuſtentatur, eſt durabilius, perfectiusque & conſtantius ſemen emittit.

Quo enim aliquid ad vnitatem propius accedit, eo eſt durabilius: in vnitatem enim nulla eſt diuiſio. Vbi nulla diuiſio, ibi nulla corruptio: corruptio enim omnis per diuiſionem perficitur. Vbi nulla corruptio, ibi conſervationis perpetuitas. Itaque quod vnitati vicinius eſt, longius conſeruatur, quam id, quod eſt ab ea remotius. Minor enim in illo diuiſio; in hoc maior. Quo vero quid durabilius eſt, eo firmius & perſeuerantius ſemen eſt protrudit.

XIV.

Mas & ſœmina, quorum natura & complexionem ſimilis ſubſtantia produci debet, ſumpto eiuſdem originis & natura.

Sic homo hominem, equus equum generat, quia ſunt eiuiſem nature. Si vero accidit, vt equus cum aſina coeat, non equum nec aſinum, ſed mulum generant. Philoſophi hoc ipſum ponderan-

DE GENERATIONE RER. NATVR. IOI
res substantias vnus radicis, originis & essentia
& nobilissimæ medicinæ præparationem eligunt,
atque ex iis tincturam perfectissimam elaborant,
qua quælibet corpora in perfectionem capacem
facile cum omnium admiratione tingantur.

XV.

*Id quod vis naturaliter in conuenienti ma-
trice produci, illud idem seminabis.*

Ita ait autor Rosarii. id quod vis metere, illud
seminabis. Si ergo tincturam auream experis, vi-
de vt eandem semines. Agnosces hinc errorem
eorum, qui aurum seminant, & tamen eius tinctu-
ram inde colligere ntendunt. Huiusmodi sophi-
stæ imitantur eos qui arborem excisam & arefa-
ctam seminare volunt, vt hinc semen arboris ha-
beant.

CONCLUSIO AD LECTOREM.

Hæc est breuis & solida generationis doctrina:
Quam si Sophistæ intelligerent, non vsque adeo
densui & despectui haberent scientiam Hermeris
eminentissimam: Quam qui possidet. vere & sa-
piëntia & opibus diues est. Id vero hic sub finē mo-
nere lubet, ne eandem Lector, vbi in meis libris
in Sophistas calamū stringo, arbitretur, me loqui
de omnib. medicis & philosophis medicinā & phi-
losophiā in Academiis profitētibus sed tantum de
iis, qui falsis & fictis principiis innixi & autoritate
aliorum fascinati omnem veritatē in vno Galeno
& Aristotele nobis fuisse relictā opinantur, Gale-
nicæ medicinæ imperfectionem & Aristotelicos
in dogmatibus physicis errores pertinaciter de-
fendunt,

ferunt, ac ex praua animi dispositione, infantili-
que ignorantia sanam HERMETIS sapientiam
reiiciunt, aliosque studiosos ingenio subtili pol-
lentes suis miscellis ratiunculis à tam saluberrimo
& omnium præstantissimo studio deterrent. Hos,
inquam, mea scripta feriunt, & sophistas esse in-
genue testantur & probant. Vale, Benigne le-
ctor, & mihi tibi bene cupienti faue.

TRACTATUS DE RERVM NATV-
lium Generatione
FINIS.

Vni Deo sit laus & gloria in æternum.
A M E N.

HER-

PHILOSOPHIÆ HERMETICÆ

Tractatus sextus, qui est
DE REGENERATIONE.

Autore
HENRICO NOLLIO.

P R Æ F A T I O.

Regeneratio est omnium arcanorum mater, fons & ianua: ac proinde merito exquisita eius declaratio à me iam instituitur. Sed ne ambiguitate vocis in errorē prolabar, scias quatuor esse vocis REGENERATIONIS significationes, 1. 1^a dem est, quod Renouatio, qua corpus petlem antiquam exuit, nouamque ex balsami alicuius convenientis assumptione induit. De hac agitur in sequenti tractatu. 2. Est sacra actio, qua in sacrosancto baptismo homo ad piam vitam renascitur, & peccatis exuitur, ut in Chri-

G

+

sto in

sto in posterum uiuat. 3. Est emortuorum humanorum corporum ad vitam perpetuam in extremo iudicio diuina reductio. Vtrasque has significationes Theologia sibi vendicat. 4. Seminis nati iterata generatio est. Hæc huius loci est.

I. REGENERATIO *est rei natura auxilio nata altera secundum naturam uiam generatio propter multiplicationem.*

Notanda est hæc definitio : siquidem in vere philosophica regeneratione nihil contra naturam tentandum est, sed omnia ad modum naturæ peragenda, ut vel hinc scias, philosophos non abs re iussisse artis filios in omnibus imitari naturam.

CANONES.

I.

Id quod secundum naturam uiam renasci potest, est semen naturæ beneficio suam habens substantiam.

Id enim, quod renascitur, renascitur, ut suæ naturæ multiplicatione speciem propaget. Huiusmodi uero nihil est aliud, quam semen : in semine enim debere fieri cuiusque speciei multiplicationem sacra scriptura aperte i. cap. Geneseos docet.

II.

Semen non renascitur, nisi in propria matrice.

Si secundum naturæ uiam regeneratio instituenda

enda est, semen etiam matricem propriam habebit: siquidem omne corpus, quod nascitur, è suo semine in propria matrice nascitur. Quare minerale semen mineralem, vegetabile vegetabilem & animale animale matricem requirit.

III.

Propria seminis matrix est, non in qua nascitur, sed in qua natura sua convenienter ad multiplicationem sui prouehitur.

Matrix enim non est otiosum aliquod domicilium, sed viuis spiritibus imprægnatus ager in semine per putrefactionem multiplicationem efficit. Vbi ergo semen putrescere nequit, ibi in multiplicationem, speciei que propagationem nec generatur, nec regeneratur, vel si mauis, ita me intellige: Semen duplici ratione nascitur, vel vt semen sit, vel, vt multiplicetur. Si nascitur, vt sit semen, matrix eius est vas à corpore viuo, quod ex eodem semine natum est, dependens, & liquor vi seminali è corpore assumpta imprægnatum, aliis in vasis corporis antea quodammodo digestum, atque in ipsum mirabile destillatione delatum, in semen perfectum, calore congruo promouente, concoquens. Sic matrix seminis humani est vas genitale, duobus interstinctum testibus: in eo enim sanguis superfluous per renes destillatus, atque omnium partium corporis viribus imprægnatus decoquitur, & in sperma hominis perfectum digeritur. Vt vero per semen speciei propagatio, & multiplicatio seminis introducatur, matrix seminis tam est vas non congelationi seminis, sed resolutioni eius in vltiorem perfe-

ctionem destinatum. Sic uterus feminae est matrix seminis humani, ut tale sperma in ea putrescat, & ex eo homo, perfectior natura, nascatur. Semen pomi est nucleus. Eius matrix est ipsum pomum, eo saltem fine, ut in eo semen perficiatur, non ut in arborem excrescat: Matrix vero nuclei, in qua per putrefactionem in arborem perfici debet, est terra, cui inseritur.

IV.

Matrix non congelationi, sed resolutioni seminis ulteriorem perfectionem intendenti destinata in rebus vegetabilibus, & mineralibus est externum aliquod elementum; ut in animalibus viviparis uterus feminae.

Sic tritici matrix terra est: Hominis vero uterus mulieris.

II. REGENERATIO est vel naturalis vel artificialis.

III. Naturalis est, qua sola natura instituitur.

Sic semina, quae matura de sua planta desiliunt, & in terram incidunt, in sui multiplicationem renascuntur.

IV. Artificialis regeneratio est, qua artificio per naturam absolvitur.

Dico per naturam: quia sine natura, naturalique semine per solam artem aliquid in regenerationem disponere stultum est. Semen ut naturale requiritur; ita etiam hic requiritur naturalis matrix cum semine suam habens affinitatem & cognationem.

V. Haec

V. Hacque est vel vulgaris, vel philosophica.

VI. Vulgaris est, qua semen in matrice artificis vulgari exculta in multitudinem renascitur,

Agricola agrum stercoret, arat, occat & alia via pręparat, ut semen iniectum regeneretur in multitudinem.

VII. PHILOSOPHICA regeneratio est, qua semen sophorum a philosophis in propria matrice in sumam medicinam digeritur.

Effectus huius est vniuersalis medicina, quam lapidem philosophorum appellant,

CANONES.

I.

Semen Sophorum esto vniuersale.

Propter applicationem ad tria entium sublu-
narium genera, nimirum ad vegetabile, mine-
rale & animale genus: id enim, quod ex semi-
ne nostro conficitur non solum metallicis cor-
poribus, sed etiam vegetabilibus & animalibus
suam confert vtilitatem & perfectionem.
Errant ergo longe, qui in illo vniuersalem que-
runt medicinam, quod minerali regno circumscribitur.

II.

Semen sophicum est Hermaphroditicum.

Id est: Ex virili & foeminea natura simul constat.
Vtraque illa natura sophis dicitur Sol & Luna:
Quia ex horum congressu semen nostrum pro-
gnatum est.

III. Se-

Semen mysterii sophici omnia, quibus indiget, in se continet. Arnold.

Ac proinde seipsum perficit in suo naturali, & proprio vase.

IV.

¶ Regenerationis philosophica semen nostrum in praestantiorem, eminentiorem, & perfectiorem permutatur substantiam.

Medicina nostra comparatur Christo Domino nostro, qui quantumvis Deus, tamen ita se exinamur, ut homo factus omnis generis passiones, & tandem mortem subierit, atque post ex eo exanitionis statu in statum gloriae exaltatus fuerit. Simili modo nostrae medicinae semen caelitus nobis communicatum primum in abiectam terram conuertitur, & abiectis vestibus induitur. Verum post terra ipsa in vitam resolvitur, & perspicuitate crystallina condecoratur, omni que deformitate deposita, in nobilissimam & purissimam abit medicinam.

V.

Regeneratio philosophica fit hoc modo.

*¶ Nullo extraneo addito, semen nostrum pro-
pira & agnata aqua nutritur frequenter, usque
dum medicina prodierit praestantissima in colore
ignis rubicundissimi. Summa patientia hic opus
est, quia summa tarditas.*

DOCTRINAE DE REGENERATIONE.

FINIS.

Vni Deo Laus & Gloria in aeternum. Amen.

PHI.

PHILOSOPHIÆ HERMETICÆ

Tractatus septimus, qui est
DE RENOVATIONE.

Autore
HENRICO NOLLIO.

P R Æ F A T I O.

C*Um impossibile sit, beneuole Lector,
vel experientissimo medico speciem om-
nis morbi cognoscere, teste Paracelso in
secreto magico, operæ precium facturus
est medicus; qui in renouationis doctri-
nam omni studio incumbit: Hac enim
docet fundamentum, quo citra specialem
morbi cognitionem morbos quoslibet so-
lius balsami corroboratione extirpare va-
leamus. Ab uno vt omnia sunt: ita in
uno omnia conseruantur. Id vero quod
conseruat à morbo similiter liberat, mor-
bi enim extirpationē necessario comitatur
conseruatio. Si itaq; balsamus ex interno*

principio hominē conseruat, idē balsamus
ex eodē principio hominē morbis eximet.
Quod si balsamus prestare non posset, v-
tiq; facultate conseruandi destitueretur.
Quod dici non potest. Balsamus est cu-
iusque rei intima natura, quæ, vt Foxius
Galenista lib. 2. instit. medicarum sect. 5.
c. 2. ait, dum nos recte moderatur, & in-
tegre valet, quicquid vitiosum est, aut
redundat, id omne è corpore excludit. Hoc
ergo, vt Galenista me quoque intelligant,
hoc in libello docebo, nempe, quæ ratione
natura, dum integre non valeat, nec recte
nos moderatur, eo reduci possit, vt integre
valeat, ac proinde id, quod vitiosum &
superfluum est, è nobis extrudat. Sine na-
tura nihil attentandum hoc in negotio esse
moneo, & Hermetica curæ certitudinem
vinco contra omnes obtrectatores & sciē-
tiæ Hermetica contemptores. Fundamen-
ta nostra qui ex amussi intelligit, ei via
ad veram & solidam medicinam pate-
facta est.

A definitione Renovationis exordiamur.

I. Renovatio est balsami per balsamum consimilem confortatio, qua impuritates separantur, & inuentus reducitur.

CANONES.

I.

In hoc rerum statu extra corpoream naturam balsamius confortans non habetur, sed ubique aliquid de natura corporis sibi immixtum habet.

Balsamus enim sine corpore subsistere nequit. Hoc vero notare est, quod balsamus, quando impuritatibus obruitur, & corporis crassitie eius actiones impediuntur, impuritatibus nudari, corpusque in tantum subtiliari debeat, ut in naturam confortandam agere possit. Sic è cibo, quem assumimus, Archæus noster balsamum elicit sibi consimilem, separatis & eiectis fecibus per appropriata emunctoria. Philosophi crassitiem separando subtiliant metalla, ut ex iis spiritus balsamicales proliciant, nobisque deinde in usum nostrum propinent.

II.

Quo è puriori & perfectiori corpore confortans balsamius desumitur, eo efficacius & perfectius impuritates separat.

Vnumquodque enim agit secundum naturam suam. Vnde non mirum est, quod lapis philosophorum perfectissime & efficacissime morbos ex corpore pellat, cum ex perfectissimis huius mundi corporibus, scilicet ex Sole & Luna, producat.

III.

Balsamus confortans quo simplicior est, eo constantius & vniuersalius operatur.

Operationes enim rei naturam & essentiam sequuntur. Balsamus vero dicitur simplex, qui ex vna natura fluit. Qui ex diuersis naturis ad corroborationem balsami alterius hauritur, simplici balsamo longe debilior est: Quo enim quid unitati vicinius, eo constantius, perfectius & vniuersalius operatur. Simplex simpliciter, vel Scaligero teste Ex. 140. verum, vnum est, quod est sibi ipsi & principium & finis. Alia quo sunt ei propiora, illius etiam capiunt maiorem perfectionem. Sic angeli nobis sunt longe potentiores, cum ex multis elementis non sint conflati, simplicitatque Dei sint propiores. Deus quia summe vnus est, summe potens est. Quod probe obseruandum contra eos, qui variis eduliis, varioque potus genere delectantur. Vitam longius producerent, si vnius generis cibo & potui assueficerent.

IV.

Ut balsamus balsamum corroboret, corpus, cuius balsamus confortandus est, actu calidum esse oportet.

Balsamus enim confortans cum sit ignis, & naturæ nitrosulphureæ sulphur actuale requirit, quo accendatur. Non aliter ac nitrum, quod quando operari & mirandos effectus in ei aculandis glandibus edere debet, à sulphure & igni prius accendatur necesse est. Nobis exemplo esse potest metallorum transmutatio, quæ fieri nequit, nisi metalla

talla imperfecta igniantur, liquefiant & fluant, vt hac via pori, quos lapis philosophorum permeet, aperiantur. Laxatium in homine mortuo non operatur, sed in viuo, calorisque actum habente.

V.

Iuuentus reducitur, quando vires pristinae restituantur, pelles antiquae exuuntur, nouae induuntur, & nouorum astrorum summe conuenientium regimen introducitur.

Sic auri iuuentus reducitur, quando aurum per Mercurium & ignem in liquorem redit. Serpens renouatur, quando pellem deponit, & nouam reassumit. Homo senex renouatur, quando canos capillos amittit, nigrisq; vel aliterius iuuenilis coloribus exornatur, ungues decidunt, noui, repullulât, integraque cutis rugosa in teneram, floridam & mollem conuertitur. Cancri, qui crustas abiiciunt, tenero & molli tegumento iterum vestiuntur. Mulier octogenaria quando philosophice renouatur, ad conceptionem habilis reddi potest: siquidem in eiusmodi renouatione balsamus eius ita corroboratur, vt menstrui fluor redeat, semenque in ipsarum genitalibus generetur & augetur.

VI.

In iuuentutis reductione prolongatio vitae fundatur, praecipue ubi similimo balsamo perfectissima natura impragnato confortatio balsami instituitur.

Si vis, vt arcustelum longiori tractu propellat, chalybs chalybi per fabrum adiungendus, & ar-

cus fortior reddendus est. Intellige quę dixi, & etis mihi philosophus.

II. Renouatio est vel vniuersalis, vel particularis.

III. Renouatio vniuersalis est, quę vniuersali balsamo naturam alicuius rei ita reficit, ut per omnes partes vigor eius instauretur, & impuritates cum radice extirpentur.

Balsamus vniuersalis est, quo non solum mineralium, sed etiam vegetabilium & animalium naturę corroborantur, eorum impuritates & imperfectiones tolluntur, atque radix ipsius mali simul extirpatur. Vnde vniuersalis renouatio recte dicitur ablatio radicum seu impuritatum morbidarũ, vel abortu hæreditarioue parentum semine, vel postea alimentorum vsu & culpa, siue externarum impressionum iniuria in humanam anatomiam insitarum.

CANONES.

I.

Id quod omnibus vegetabilibus virorem inducit, & reducit, mineralibus vigorem dispensat, animalibusque vitam & nutrimentum communicat, illud est vniuersalis balsami vera materia, atque Hermetica medicina realis origo.

Vniuersalis enim medicina ex vniuersali subiecto eruenda est.

II.

Balsamus vniuersalis, qui est verus Hermetis

metis lapis, sub minima dosi in generoso vino patienti propinatur, & cito, tuto, iucundeque conualescit ager.

Dosin vnus grani philosophi in administratione balsami nostri requirunt.

III.

Citra specialem morbi cognitionem balsamus vniuersalis administratur.

Hic canon omnes medicinæ studiosos ad diligētem balsami vniuersalis, quem lapidem sophorum appellant, instigato, cum eo habito, studium medicinæ reddatur adeo facile, vt librorum variorum multiplex lectio merito habeatur superuacanea, atq; indicationum perplexæ particularitates contrarietates vel ordines nullam sedem inueniant. Galenistæ huiusmodi medicinam dari negant: Sed tamē verorum philosophorum assertiones vnanimis velle falsi & mendacii arguere, certissimum mihi indicium est stolidæ & sophisticæ mentis.

IV. Renovatio particularis est, quæ balsamo particulari absoluitur.

Balsamus particularis est, qui ad certum genus defectuum tollendum adhibetur: ac proinde ex renouatione tali non est omnium morborum, sed quorundam cura. Consule dogmaticos, & huiusmodi balsamorum ingentem copiam videbis. Omnia etiam chymica remedia præter philosophorum lapidem balsamo particulari participant, ac proinde definite morbi generi tollendo destinata sunt.

TRACTATUS VII.
CANONES HIC
OBSERVANDI.

I.

*Quicquid in macrocosmo renouatur, illud
ad microcosmi renouationem facit.*

Sic cum aurum renouatione in primam materiam reducitur, aurum philosophice elaboratum microcosmum renouabit. Galenus, ut ipse lib. simp. II. & lib. de antidotis refert, opera viperarum vino impositarum pristinae valetudini duos leprosos restitutos fuisse testis vidit oculatus: cum enim dictis leprosis vitam miseram & ærumnosam diu agentibus ex commiseratione ad mortem ipsis accelerandam vinum, in quo vipera casu immersa & mortua fuerat, bibendum offerretur, non tantum cutem ulcerosam, squammosam & fætidam cum sana & florida permutarunt, sed integram insuper, perfectamque inde sanitatem recuperarunt. Iam vero vel vulgo notum est, quod vipera quotannis bis renouetur, & exuias abiiciant. Unde philosophiæ veræ filii ex viperis naturam balsamicam eruere sciunt ad renouandam & purgandam hominis essentiam ab omni impuritate.

II.

Si vis balsamo conuenienti hominem renouare, discito perfectâ metalla in primam reducere materiam & imperfectâ coessentiali balsamo perficere.

Qui

DE RENOVATIONE: 117

Qui microcosmi defectibus ex fundamento mederi desiderat, ille in rebus macrocosmicis prius faciat periculum, vt has ab imperfectionibus suis liberet. Quicumque corpora macrocosmica purgare, & debitis medicinis perficere nescit, non dignus est, qui medicamenta in salutem hominis doceat. Cum vero sine Alchymia nemo imperfecta corpora depurare, perficereque queat, Alchymiam necessariam esse ad medicinam quis non intelligit?

DOCTRINÆ DE RENOVATIONE. F I N I S.

Vni Deo sit sempiterna gloria.
A M E N.

H ; CON.

CONCLUSIO TOTIVS

OPERIS AD LE-

ctorem.

HAbes ita, Beneuole lector, tractatus
septem meae Hermeticae Philosophiae.
Quos si legeris, & multoties relegeris, te
in philosophia vera multum profecisse
ipse fateberis. Vide tamen ut id, quod le-
gis profunde mediteris: sine meditatione
enim assidua nihil intelliges. Medici-
nam vniuersalem multi negant: Sed ple-
runque id faciunt, qui eam assequi non
valent. Credimus esse: Quia ante nos
philosophi nobilem eam medicinam posse-
derunt; & dubio procul hoc tempore sunt
multi bonae conscientiae & voluntatis ho-
mines; qui donum illud Dei clanculum
habeant. De quibus si ego & tu mereri
possemus, ut ipsorum beneficentia tan-
tam medicinam & videre, & in nostram
salutem nobis applicare liceret, quid no-
bis, quaeso, praestantius obtingere posset:
Non

*Non cuius homini contingit adire Co-
 rinthum: Inconstantia & negligentia in
 operando non raro etiam eum, qui rectam
 incedit viam, interturbant. Constanti
 labore qui occultum fecerint manifestum,
 ex meo iudicio habebunt illud, quo vix
 post verbum Dei datur homini
 aliquid maius. Vale lector,
 & ama.*

Δόξα τῷ Θεῷ.

